

1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: முதலமைச்சர் ஒத்து
ழைப்பை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முன்பே கேட்டிருக்கிறார்கள்.
நான் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்,
சார். அமைச்சர்கள் அறிக்கைகள் தரலாம் என்று 83-வது விதியில்
இருக்கிறது. 81-வது விதியின்கீழ் தன்னிலை விளக்கம்தான் தர
லாமே தவிர, உறுப்பினர்கள் அறிக்கை அளிப்பதற்கு உரிமை கிடையாது.
எந்த விதிகளின்கீழ், பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் உறுப்
பினர் அறிக்கையை அனுமதிக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைத்
தேர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தன்னிலை விளக்கத்தைத்தான்
அறிக்கையின் மூலமாக அளிக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும்
தவறில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சபாநாயகர் அவர்களே,
மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொண்டுவந்த பிரச்சினை மிகவும் நியாய
மானது. எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அந்த உரிமை இல்லை. ஆனால்
81-வது விதியின்படி அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கப் போகிறேன்
என்று சொல்கிறார்கள். விதிகளிலே அதற்கு உரிமை கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 81-வது விதியின் கீழ் விளக்கம்
என்று எழுந்து, வாய்மொழியாகப் பேசுவதை, எழுத்துமூல
மாகவும் அளிக்கலாம். எந்த விதமான வேறுபாடும் அதிலே
இல்லை.

6. 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும்
பல்வகையும்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—
நிர்வாகம்.

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு.

(உ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்.

(ஊ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடு
களும் ஒதுக்கீடுகளும்.

(எ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஐம்ன்தார்களுக்கு
இழப்பீடு.

(ஏ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்த
மாக்கிக் கொடுத்தல்.

(ஐ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும்
கடன்களும் முன் பணங்களும்.

[1970 மார்ச் 14]

* திரு. அ. லெ. சுப்ரமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித்துறை மனியத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். முன் பெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித்துறை விவாதம் வரும்போது, எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள், ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மாவட்ட ஆட்சித்துறையில் தலையிடுகிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்லி வந்தார்கள். அவர்களுடைய மொழியில் சொல்வது என்றால் 'கட்டுவிரியன் துண்டிக்காரர்கள் கலெக்டர் ஆபீசில் முற்றுகையிடுகிறார்கள்' என்று சொல்லி வந்தார்கள். இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரவில்லை என்று கருதுகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்பே மிகத் தெளிவான ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் அல்லது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், அவர்கள் சொல்லுகின்ற சிபாரிசுகள் நியாயமானவை அல்ல என்று அதிகாரிகள் கருதுவார்களானால், அவர்கள் அந்தக் கூற்றுக்குச் செவி சாய்க்கத் தேவையில்லை' என்ற கருத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிக்கை மூலமாக அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மக்களுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்பதை இந்த அரசு கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் தலையிடவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அதிகாரிகள் மக்களுடைய தொடர்பைக் குறைத்துக் கொள்ளலாமா, அல்லது மக்கள் அவர்களை அணுகுகிற போது கடமையைச் செய்யத் தவறுகிறார்களா என்பதையும் அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஆறு நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

■ திரு. அ. லெ. சுப்ரமணியம்: இதை அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வாக்கியப்படியே சொல்ல வேண்டுமென்றால் Politicians should not be officialised, but officials should be democratised என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல்வாதிகளுக்கு அதிகார மனப்பான்மை வரக்கூடாது; ஆனால் அதிகாரிகள் மக்கள் மத்தியில் ஜனநாயக ஈணர்வோடு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற கொள்கையை மிக விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆட்சியில் இருக்கின்ற கட்சியினரின் தலையீடு அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது, ஆட்சித் துறையில் இருக்கிறது என்ற கருத்தைத் திட்டவாட்டமாக மறுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. அ. லெ. சுப்ரமணியம்]

இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைமை பற்றியும், செய்யப்பட வேண்டிய சில சீர்திருத்தங்கள் பற்றியும் என்னுடைய கருத்தை வைக்கப் பிரியப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய பலரும் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், கிராம நலத் துறை, பஞ்சாயத்து யூனியன்தான் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் அதற்கென தனி அதிகாரி இருக்கிறாரா என்று பார்த்தால் கலெக்டருக்கு உட்பட்ட ஆர்.டி.ஓ. அந்தஸ்தில் இருக்கிற டெவலப்மென்ட் பி.ஏ. தான் அதிகாரியாக இருக்கிறார். அவருக்காவது தன்னிச்சையாக இயங்க அதிகாரம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆட்சித் துறையை மாற்றியமைக்கின்ற நேரத்தில் வட்டார வளர்ச்சித் துறைக்குத் தனியாக அதிகாரியை கலெக்டருக்குக் கீழ் டி.ஆர்.ஓ. அந்தஸ்தில் நியமித்தால் நலமாக இருக்கும். இன்றைக்கு ரெவின்யூ கார்டரை எடுத்துக்கொண்டால் தாசில்தார் இருக்கிறார், பிறகு ஆர்.டி.ஓ. பிறகு கலெக்டர் வருகிறார். வருவாய்த் துறையில் டி.ஆர்.ஓ. அந்தஸ்தில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். ஆர்.டி.ஓ. வேலை என்ன என்று பார்க்கும்போது அவர்கள் தாசில் தாருக்கும் கலெக்டருக்கும் இடையில் இருந்துகொண்டு, வருகின்ற ஃபைல்களில் கையெழுத்துப் போடுகின்ற போஸ்ட் ஆபீஸ் போல் தான் இருக்கிறார்களே தவிர, தன்னிச்சையாக இயங்க அதிகாரம் இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது, அனாவசியமாக ஃபைல்கள் தேங்கி இப்படி ஒரு அதிகாரி தேவைதான் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். தாசில்தார்களுக்கு இன்னும் சற்று அதிகாரங்களை அதிகமாக்கி, சில துறைகளில் அவர்களே முடிவு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அதிகாரத்தை தந்துவிட்டால் அவர்கள் நல்ல முறையில் இயங்க உதவியாக இருக்கும். அனாவசியமாகத் தாமதம் ஏற்படுவது குறைக்கப்படும். கலெக்டருக்கு மிக அத்தியாவசியமான, முக்கியமான சில ஃபைல்கள்தான் வர வேண்டுமென்ற விதிமுறையை வைத்துக் கொண்டால் ரெட் டேபிசம் என்று சொல்லப்படுகின்ற சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். சிவப்பு நாடா முறையை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்ற கருத்தை எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிக்க, பச்சை நாடா ஆக்குவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று நகைச்சுவையாகச் சொன்னார்கள். நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், ஆட்சித் தலைவர் வாரத்தில் முதல் மூன்று நாட்கள் ஹெட்குவார்ட்டர்சில் இருக்க வேண்டுமென்ற விதிமுறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதாகும். நெல்லை மாவட்டத்தில் ஆட்சித் தலைவர் திரு. அந்தோணி அவர்கள் வாரத்தில் முதல் மூன்று நாட்கள் மாவட்டத் தலைநகரிலே இருப்பார்கள்; மக்கள் குறையைக் கவனித்துத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்; மீது மூன்று நாட்கள் சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொள்ளுவார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) அந்த முறையில் ஆட்சித் தலைவர்கள் தங்களுடைய பணியைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1970 மார்ச் 14]

* திரு. நா. சௌந்தர பாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சி கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சத் துயர் தணிப்புக்காக இந்த ஆண்டு 18 கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு செலவு செய்ததன் காரணமாக உருவான வேலைகள், நிரந்தரமான வேலைகளாக நடந்திருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. இதன் மூலம் வறட்சி நிலை தணிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ராதாபுரம் உப வட்டத்தில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக மழை இல்லை. இந்த ஆண்டும் மழை இல்லை. அங்கே குடிக்கக் கூடத் தண்ணீர் இல்லை. வடக்கன்குளம், ஆவரைகுளம், காவல் கிணறு, அடங்கார் குளம் போன்ற பகுதிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கடந்த மாதம் 10-ம் தேதியன்று பார்வையிட்டும் கூட அங்குள்ள கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்படவில்லை. பஞ்சத் துயர் தணிப்புக்காகச் செய்யப்படுகின்ற வேலைகள் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமல்படுத்துவதன் மூலம், காட்டாறுகளுக்கு அணைகளைப் போட்டு தண்ணீரை நிறுத்துவதன் மூலம், சிறுபாசனக் குளங்களை ஆழப்படுத்துவதன் மூலம் இந்த வேலைகளைச் செய்தால் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை ஓரளவு தீரும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் பின்தங்கிய மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வீட்டு மனை வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்தால் அந்த நபர் அந்த அதிகாரிகளுடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டால்தான் சீக்கிரம் முடிவிறதே தவிர, மற்றபடி கிடைப்பதே இல்லை. அரசு இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கும் வகையில் கிராமங்கள்தோறும் எந்தெந்த நபர்களுக்கு வீட்டு மனை இல்லை என்ற குறிப்பை எடுத்து அவர்களுக்கெல்லாம் வீட்டு மனை வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வருவாய்த் துறை வாரியத்தை எடுத்துவிடுவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு அறிக்கையில் கூறினார்கள். இப்போது சொல்வதைப் பார்த்தால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 203 (1) விதியின் கீழ் குடியரசுத் தலைவரின் இசைவைப் பெற்றுத்தான் வாரியத்தை எடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்த முடிவை அப்போது எடுக்கும்போதே இந்த அரசு என் இதைக் கவனிக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. இப்போது இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

கிராமப் பணியாளர்களை முழு நேரப் பணியாளர்களாக மாற்ற வேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை பளு அதிகமாகி இருக்கிறது. அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை இளநிலை உதவியாளர்

1970 மார்ச் 14] [திரு. நா. சௌந்தர பாண்டியன்]

களுக்கு (ஜூனியர் அசிஸ்டென்ட்) கொடுப்பது போல் கொடுத்து படிப்படியாக பதவி உயர்வும் பெற வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் வேலை செய்வதில் அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும்.

மாவட்டங்கள், வட்டங்கள் இவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். நிர்வாகத் திறமையையும், பொதுமக்கள் நலனையும் கருதி சிறு சிறு மாவட்டங்களாகக் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நாங்குநேரி வட்டத்தில் ராதாபுரம் உப வட்டமாக இருக்கிறது.

அது கிட்டத்தட்ட 40 மைல் நீளமும் 20 மைல் அகலமும் உள்ளது. அதை ஒரு துணைத் தாசில்தாரால் எப்படி நிர்வகிக்க முடியும்? தாசில்தார் பதவியை அரசிதழ் பதிவுபெற்றதாக்கி (கெஸ்ட்டட்) அவர்களை கெஸ்ட்டட் ஆபீசர்களாக நியமிக்க வேண்டும். இது கேரள மாநிலத்தில் இருக்கிறது. இப்படிச் செய் தால் கோட்டாட்சித் தலைவரை எடுத்துடனவேண்டும். தாசில்தார் கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடன் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கமுடியும்.

மனு நீதி நாள் என்பது மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நாளாக அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றத் தலைவரின் போக்கைப் பற்றியும், அங்கு நடக்க வேண்டியது பற்றியும் குறிப்பிட்டு மனு கொடுத்தால் அது திரும்ப அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கே அதுபற்றி முடிவு செய்வதற் காக அனுப்பப்படுகிறதே தவிர இதற்காக அதிகாரிகள் யாரும் நடவடிக்கைகள் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்குகிறார்கள். அந்தக் கடன்களை அரசாங்கம் தள்ளி வைத் தாலும் அல்லது ஒத்திவைத்தாலும், அதை ஒரு ஆண்டு கழிந்து கட்டலாம் என்று வைத்தாலும் அப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கிற கடன் தொகைகளுக்கு அபராத வட்டி வாங்கப்படுகிறது, அந்த அபராத வட்டிக்கும் வட்டி வாங்கப்படுகிறது. இப்படி நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு மார்வாடி வட்டிக் கடை வைத்து நடத்துவதைப் போல் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு வட்டி விகிதத்தில் இந்த அரசு குறைந்தபட்ச வட்டிக்குக் கடன்கள் வழங்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ந. சிவபெருமாள் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக் களை எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன். முன்னேற்றக் கழக அரசு பதவி ஏற்றபிறகு, சட்டமன்றத்தில் பண் புரிந்து வரும் நிலையி லானாலும் சரி அல்லது தோதல் அறிக்கையில் அனாலும் சரி என்னென்ன உறுதிமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டனவோ அவை அத்தனையையும் இன்றையதினம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக

[திரு. க. த. சிவபெருமாள்] [1970 மார்ச் 14]

நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் காட்சியைத்தான் காண்கிறோம். மாவட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் பணியாற்றுகிற வட்ட அலுவலகங்களில் இருந்து ஏழை எளிய மக்களுக்காக பல்லாயிரக்கணக்கான தரிசு நிலங்கள் பட்டாவாக வருடாவருடம் கொடுத்துக் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கின்றோம். இதுவரை ஒரு லட்சம் பட்டாக்களை இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அது இந்த அரசுக்கு ஏழை மக்கள்பால் உள்ள நல்லெண்ணத்திற்கு ஒரு அடையாளமாகும். வருடா வருடம் பட்டா நிலங்கள் வழங்கப்படுவது அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறதே தவிர, அது குறையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது மனு நீதி நான் பற்றியாகும். சமுதாயத்தில் மாறுதலை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை நம் அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்களை அந்தந்த இடங்களில் விசாரித்து உடனடியாக நீதி வழங்க வேண்டும் என்ற முறையில் தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். “ஜஸ்டிஸ் டிலேட் ஈஸ் ஜஸ்டிஸ் டினைட்.” (Justice delayed is Justice denied) என்று சொல்வார்கள். அதை இந்த அரசு உணர்ந்துதான் காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அப்படிக்காலதாமதம் ஏற்படுமானால், லஞ்சத்திற்கு வழி ஏற்படும் என்று உணர்ந்துதான் இப்படிப்பட்ட முறைகளை, மறுமலர்ச்சி ஏற்படத்தக்க முறையில், கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இத் திட்டத்தினால் லஞ்ச ஊழல் ஏற்படுவதற்கு எந்தவகையிலும் வழியில்லை. அந்த இடத்திலேயே கொடுக்கப்படுகிற மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு நீதி வழங்கப்படுகிறது. எல்லா அதிகாரிகளும் கிராமங்களுக்குச் செல்கிற காரணத்தினால் கிராம மக்களுக்கு எந்தவிதமான செலவும் இல்லை. அவர்கள் அலுவலகங்களுக்குச் சென்று அங்கு நடவடிக்கை நேரம் காத்திருந்து அதிகாரிகளைப் பார்க்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. முன்பு மனுக்கள் கொடுத்தால் “அது வந்து சேர்ந்தது. அது கவனிக்கப்படும்” என்று சொல்வதற்குக்கூட பல மாதங்களாகும். அதை உணர்ந்துதான் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது கட்டி வேறுபாடு இல்லாமல் நடைபெற்று வருகிறது.

அடுத்து, மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு கிராமப் பணியாளர்கள் அச்சாணி போன்றவர்களாவார்கள். அவர்கள்தான் நேரடியாக மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியாக இயங்கவில்லை என்றால் ஆட்சியும் சரிவர இயங்க முடியாது. ஆட்சிக்கு நல்ல பெயரை வாங்கித் தருகிற பொறுப்பு கூட அவர்களிடம் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் வரி வருவல் செலவுச் செல்லும் போது அவர்கள் சிறிது கண்டிப்பாக இல்லாமல் இருப்பார்களே யானால், மக்கள் இந்த அரசைப் போற்றுவார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்றையதினம் பல சலுகைகள், பிற

1970 மார்ச் 14] [திரு. க. ந. சிவபெருமாள்]

அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பவை போன்று இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் எல்லோரும் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

பரம்பரைப் பாத்தியதை இன்றையதினம் தவிர்க்கப்பட்டு தரத்தின் அடிப்படையில், படிப்பு அடிப்படையில், திறமை அடிப்படையில் உத்தியோகங்கள் இன்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது அரசு எந்தளவிற்கு நேர்மையாக நடந்து கொள்கிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

சம்பள விகிதத்தையும் படியையும் மாற்றியமைப்பது குறித்துத் தீர்மானிப்பதை இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவினிடம் ஒப்படைத்திருப்பது, தமிழ்நாட்டில்தான் இது முதல் முறையாக அமல் நடத்தப்படுகிறது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது வருவாய்த் துறை மானிய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

அடுத்து, விட்டு மனைகள் வழங்குகிறது. இன்றையதினம் பல ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் வீட்டு மனைகளுக்கான பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது கூட ஒன்பது மாதங்களுக்குள் 73,000 மனைகளுக்கான பட்டார்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் இந்த அரசு எவ்வளவோ வேகமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பது தெரிய வரும்.

அடுத்து, ஆட்சி எடுக்கிற முடிவுகள் அத்தனையையும் மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டு செய்து முடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் இருக்கிறது. அந்த மன்றங்களுக்கு மாவட்ட ரீதியில் ஒரு அதிகாரி அமர்த்தப்பட வேண்டும். மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு இத்தகைய மன்றங்களுக்கு நல்ல பல அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். போதிய அளவு அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந் தலைவர்களுக்கு அந்தந்தப் பகுதிகளில் அலுவல்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதைப் போன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட அலுவல்கங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக, என் தொகுதியில் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பட்டா நிலங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்னும் வழங்கப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. காட்டு இலாகாவினிடம் நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தைப் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[1970 மார்ச் 14]

மனு நீதித் திட்டம் என்ற புரட்சிகரமான திட்டம் ராமநாத புரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் மிகச் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. நூறு ஆண்டுகளாக மாற்றப்படாத பட்டாக்கள், நூறு ஆண்டுகளாகப் பிரிக்கப்படாத நிலங்கள் எல்லாம் இன்று சிறப்பான முறையில் பிரிக்கப்பட்டு இந்த மனு நீதித் திட்டம் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருவதற்காக அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்களையும் மாவட்ட அதிகாரிகளையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபோது இன்னும் சில தாசில்தாரர்களை நாம் நியமிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பசுமைப் புரட்சி, உற்பத்திப் பெருக்கம் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். உழவர்களுக்காக நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? விவசாயிகளுக்கு நீங்கள் செய்துள்ள நன்மைகள் என்ன? மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். மின்சார சாதனங்களுக்குள்ள வரியை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். டிராக்டருக்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் விவசாயிகளின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்றும் சொல்கிறீர்கள்.

இப்படிப்பட்ட வரிகள் ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கத்தில் உச்சவரம்பு அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக மலர்ச்சி யோடு இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறேன் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்காக நீங்கள் என்ன கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? விவசாயிகளின் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு என்று சொல்லும்போது நகரில் உள்ள நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் சம்பாதிக்கும் வக்கீலுக்கு உச்சவரம்பு கிடையாது. டாக்டர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கிடையாது. வர்த்தக நிறுவனங்களில் இருப்பவர்களுக்கு உச்சவரம்பு கிடையாது. முப்பது மில்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உச்சவரம்பு கிடையாது. பத்து இருபது தொழிற்சாலைகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கிடையாது. மாதம் ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு உச்சவரம்பு கிடையாது. முப்பது ஏக்கர் அல்லது ஐம்பது ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தாலும் வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 5,000-க்கு மேல் சம்பாதிக்க முடியாது. ஆக நான் மேலே குறிப்பிட்டவர்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லாதிருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு மட்டும் உச்சவரம்பு நிர்ணயிப்பது என்ன நியாயம் என்று நான் கேட்கிறேன். இது சமுதாயத்திலுள்ள விவசாய சமூகத்தினருக்கும் இழைக்கப்படும் ஒரு அநீதியாகும். இதுதான் சமூக நீதியா என்று நான் கேட்கிறேன். இன்று உச்சவரம்பு இல்லாத அமெரிக்கா உலகம் பூராவிற்கும் உணவு சப்ளை செய்கிறது. உச்ச வரம்பு இல்லாத கானடா கோதுமைக் களஞ்சியமாக விளங்கி வருகிறது. ஆகவே இங்கு உச்சவரம்பு என்று கொண்டுவந்து தமிழ் நாட்டைப் பிச்சுக்கார நாடாக ஆக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

இன்று இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் உபரி நிலங்களாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிற நேரத்தில் இந்த நிலங்களை யாருக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கே ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக ஆகிவிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுதான் சோஷலிஸமா? நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்து விடுவதால் மட்டும் அதை சோஷலிஸ சர்க்கார் என்று ஏற்றுக்கொண்டு விட முடியாது. சோஷலிஸம் என்றால் அதைப்பல பேர்கள் பலவிதமாக வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள். சோஷலிஸம் பேசுகிற எந்த நாட்டிலும் கொலை செய்கிறார்கள், கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். ஜப்பானை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு சோஷலிஸம் பேசவில்லை. அங்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லை, வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் பெருகியிருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டு நாலாயிரம் ரூபாய் மானியம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல படியாகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அமைத்துள்ளனர். பொருளாதார முன்னேற்றம், இருக்கிற நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் வந்து விடுமா? சினிமாக்காரர்கள் ஒரு படத்திற்கு நான்கு லட்சம், ஐந்து லட்சம் என்று வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லையென்று சொல்கிறீர்கள். நகரங்களில் அழுக்குப் படாமல் வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லை. ஆனால் சத்தித்தை வியர்வையாகச் சிந்திப்பாடுபடும் விவசாயிகளுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதை அரசு கவனிக்கவேண்டும் இன்று விவசாயிகள் மட்டும் இப்படி வஞ்சிக்கப்படுவது நியாயம் இல்லை. எனவே இந்த நில உச்ச வரம்பு என்று சொல்லும் இதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற எதற்கும் உச்ச வரம்பு என்று ஒன்றும் இல்லாத நேரத்தில், நிலம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கும் இந்த அப்பாவி மக்களுக்கு மட்டும் ஏன் உச்ச வரம்பு என்று அரசு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, குதிரைப் பந்தயத்தினை ஒழிக்க வேண்டும், சூதாட்ட மனப்பான்மையை ஒழித்திட வேண்டும் என்று எல்லாம் அன்றைக்குச் சொல்லிவிட்டு, இன்று மக்களிடையே சூதாட்ட மனப்பான்மையை வளர்க்கக்கூடிய பத்து லட்சம் பேருடைய பணத்தைக் கொண்டு ஒருவனை இலட்சாதிபதியாக்குகிறேன் என்று சொல்லும் இந்தப் பரிசுச் சீட்டு சூதாட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பது முறையா என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஒன்றாமே இல்லாதவன் இப்படி இலட்சாதிபதியாகிறான். ஆனால் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் உங்கள் சட்டத்தினால் நிலங்களை விட்டு விட்டு ஓட்டாண்டியாகிறான். இது எந்த வகையில் நியாயமாக இருக்க முடியும்? ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு இருந்தால் அதில் 300 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. 16 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருந்தால் 4,500 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக்கூடும்.

[திரு. கரு. சீமைச்சாரி]

[1970 மார்ச் 14]

இந்தத் தொகையில்தான் அந்த விவசாயி தன் குடும்ப வாழ்க்கை, குடும்பத்தில் வர இருக்கும் கல்யாணங்கள் போன்றவற்றைச் செய்ய வேண்டும். இந்த நில சம்பந்தமாக நமது சென்னை சர்வ கலாசாலையினர் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து

'Madras University Farm Management studies had revealed that cultivation of a holding of 10 to 15 acres is uneconomic and the marginal productivity rate is less than in the case of bigger sizes.'

இப்படி குறைக்கப்பட்ட நிலங்களில் பயிரிடுவதால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது என்ற முடிவிற்கு வந்து இருக்கிறார்கள். இதனால் உற்பத்தி—வேலைத் திறன் இரண்டும் பாதிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்களால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே 1.75 லட்சம் ஏக்கர்கள் ஒரு ஏக்கர் அரை ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களிடம் தான் இருக்கின்றது. இப்படி ஒரு ஏக்கர் அரை ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இன்று சொல்ல முடியாத தொல்லைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இப்படி நிலத்தில் தங்கள் உழைப்பைத் தரக்கூடியவர்களிடையே பெரும் அளவிற்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகியிருக்கிறது. அதிக பட்சத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று சொல்லுகின்றார்கள். அப்படியானால் ஒவ்வொருவரும் குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு நிலமாவது வைத்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் என்ன செய்யப் போகின்றார்கள்? எவ்வளவு பேர்களுக்கு, நிலம் அற்றவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்துவிட முடியும் என்பதையெல்லாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வெகு நாட்களாக இருந்து வருகிறது. இந்த மாவட்டம் ஒரு மூலையிலிருந்து மற்றொரு மூலைக்கு எப்படி எப்படியோ பரவியிருக்கிறது. என்கே போய் நின்றாலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். இந்த மாவட்டத்திற்கு நிர்வாக ரீதியில் இரண்டு மாவட்டக் கலெக்டர்கள் இருப்பது மிக மிக அவசியம். அமைச்சர் அவர்கள் தலைநகர் பிரச்சனையைக் குறிப்பிட்டு, அனைத்துக் கட்சியினரும் சேர்ந்து கொண்டு இது விஷயத்தில் ஏகோபித்த முடிவினைச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம் என்றால், இது விஷயத்தில் கட்சிக்கு கட்சி மாறுபட்டுத்தான் நிற்பார்கள். ஒவ்வொருவர் கையிலும் தடியைக் கொடுத்தால் அடித்துக்கொண்டுதான் நிற்பார்கள். ஆனால் பிரச்சனை தீராது. எனவே அரசே இந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும். அப்படி முடிவெடுத்தால் அனைத்துக் கட்சியினரும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். ஆகவே இந்த தலைநகர்ப் பிரச்சனையிலும் மாவட்டத்தை நிர்வாகத் திறனையொட்டி இரண்டாகப் பிரித்தலைப் பற்றியும் அரசு சீக்கிரமே ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. கரு. சிமைச்சாமி]

அடுத்து தூய்மையான நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும். தூய்மையான நிர்வாகம் மட்டும் இன்றி துரிதமாக முடிவெடுத்தலும் இன்றைக்கு அவசியமாகிறது. அன்றைக்கு ஆங்கிலேயன் காலத்திலிருந்த சிவப்பு நாடா முறையில் இன்னும் மாறுதலைக் காண முடியவில்லை. பச்சை நாடா ஆக்குவதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் ஒன்றும் காரியாம்சத்தில் நடைபெறவில்லை. நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்தி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நமது நாட்டின் பல்வேறு பகுதியில் அண்மையில் ஏற்பட்ட பஞ்ச நிலைமை பற்றி அறிவோம். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில் இராமநாதபுரத்தில் சிறந்த முறையிலேயே அவை நடைபெற்று இருக்கின்றன என்று சொல்லுவேன். ஆனால் சிவகங்கை, பரமக்குடி போன்ற பகுதிகளில் பஞ்ச நிலை இன்னமும் நீடிக்கின்றது. குடி தண்ணீருக்குக் கூட அந்தத் தாலுக்காக்களில் உள்ள மக்கள் இன்றைக்கும் பெரிதும் அவதிப்படுகின்றார்கள். விவசாயிகள், உள்ள நிலத்தைப் பயிரிட முடியாமல் வேலை வாய்ப்புகளைத் தேடிக்கொண்டு அண்டையிலுள்ள தாலுக்காக்களுக்கும் மாவட்டங்களுக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கில் சென்றுகொண்டு இருக்கின்றார்கள். மிகவும் பிரதாபகரமான நிலை இன்று அந்தப் பகுதிகளில் நீடிக்கின்றது. எனவே, அந்தப் பிரதேசத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி அறிவிப்புச் செய்து பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை அங்கே உடனடியாகத் துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதேபோலத்தான் ஒரூர் வட்டத்தில் 1964-லும் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து 1965, 1967-ல் எல்லாம் பெரும் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் ஆண்டொன்றுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பத்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எனவே இப்படிப் பஞ்சத்தாலும் இயற்கையின் சிற்றத்தாலும் அவதிப்படும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைக் காப்பாற்றும் வகையில் அரசு இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள 'மாவட்ட நிர்வாகம்' என்ற கோரிக்கையின் கீழ் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நான் எனது நன்றியுரிமையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஆசியின் கீழ் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துவக்கப்பட்ட நமது அரசும் அதன் கீழ் இயங்கிவரும் மாவட்டங்களின் நிர்வாகப்பணியும் காந்திய வழியில் அஹிம்சா தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பணியாற்றி காந்திய இலட்சியமான கிராம

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

[1970 மார்ச் 14]

இராஜ்யம் என்ற கொள்கையை நிறைவேற்றி வருகிறது என்று பெருமையுடனும் பூரிப்புடனும் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன். நமது மாவட்ட-மாநில நிர்வாகம் அண்டையிலுள்ள பல மாநிலத்தவர்களால் போற்றப்பட்டு வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். நமது அரசின் மனுநீதித் திட்டம் நாட்டின் பல்வேறு மாநிலத்தவரையும் கவர்ந்திருக்கிறது. நமது அரசு இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலத்தை நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து இருக்கிறது. என்றுமே கண்டிராத மாபெரும் பஞ்சம் நமது மாநிலத்தைப் பெரும் அளவில் வாட்டிய நேரத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுடன் திறமையுடன் வாதிட்டு ஏறத்தாழ 16 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பஞ்ச நிவாரணப் பணிகளுக்காகப் பெற்று, பஞ்சத் துயர் துடைப்புப் பணிகளை மாநிலம் முழுவதும் நிறைவேற்றி வைத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களில் சிலர் இந்தப் பஞ்சத் துயர் துடைப்புப் பணிகளில் ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு பஞ்சத் துயர் துடைப்புப் பணி சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும் நடைபெறவில்லை என்றும் ஊழல்கள் நடந்து இருக்கின்றன என்றும் 'சின்டிகேட்' காங்கிரசைச் சார்ந்ததுள்ள மதிப்பிற்குரிய திரு. இராமச்சந்திர துரை அவர்கள் குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். அவர் தம்முடைய குற்றச் சாட்டினை, அவர் கூறிய ஊழல்களை அவர் நிரூபித்துவிட்டால் நான் என்னுடைய பதவியைத் துறக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். அப்படி அவர்களால் நிரூபிக்க முடியவில்லையென்றால், அவர்கள் தம்முடைய பதவியைத் துறக்கத் தயாராயிருக்கிறார்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியிலே பேசும்போது 'ஸின்டிகேட்' காங்கிரஸ் நண்பர்கள் நமது ஆட்சியைப் பற்றிச் சிறப்பாகப் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் இந்த மன்றத்திலே பேசும் போது வேறு விதமாகப் பேசுகின்றார்கள். வெளியே ஒப்புக் கொள்ளுகின்றார்கள். '20 ஆண்டு காலத்தில் நாங்கள் மக்களை மறந்து ஆட்சி புரிந்தோம், மேல் மட்டத்திலேயே நாங்கள் வாழ்ந்து விட்ட காரணத்தினாலேதான் ஏழைகளைப்பற்றி நினையாது இருந்து விட்டோம்' என்று ஒப்புக்கொண்டு பேசுகின்றார்கள். ஆனால் உள்ளே பேசும்போது வேறுவிதமாகப் பேசுகின்றார்கள். இது வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். நமது ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த 20 ஆண்டு கால காலங்களில் ஆட்சியிலும் செய்திராத பெரும் சாதனையான நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, 15 ஏக்கர் உயர்ந்த பட்சம் என்று கொண்டு வந்து இருக்கின்றோம். இதற்காக நமது வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களை நாம் மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இந்தியாவிலே மட்டுமின்றி உலகத்திலேயே இது மிகப் பெரிய புரட்சிகரமான திட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமையடைகிறோம். சாதாரணமாக இந்தத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் நடுத்தர மக்கள்தான், இன்றைக்கு அவர்கள் பெரும்பாலும் தி. மு. கழகத்

1970 மார்ச் 14] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

தில் பற்றுதல் கொண்டு, கழக ஆட்சிக்கு ஊன்றுகோலாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள்தான் இந்தச் சட்டத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட இந்தப் புரட்சிகரமான திட்டத்தைக்கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இதற்காக அரசினை எதிர்க்கட்சியினர் பாராட்ட வேண்டாமா என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பகுதியில் நிர்வாகப் பளு அதிகமாகவும் மற்றொரு பகுதியில் குறைவாகவும் இருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் சத்திரம் இல்லை. நிர்வாகப் பொறுப்பை மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரியின் கீழ் கொண்டு வருவது நிறப்பு அம்சம் ஆகும். அடுத்து எல்லா மாவட்டங்களிலும் வருவாய்த் துறை அதிகாரி களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி கொடுக்கப்படவேண்டும். அது போன்று வட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் அவர்களுடைய வேலையைத் திறம்படச் செய்வதற்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மேலும் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் வகையில் அவர்களுடைய ஊதிய உயர்வு பற்றி சம்பளக் கமிஷனுக்கு விட இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். இவற்றையெல்லாம் சிறப் புறச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சத் துயர் துடைப்புப் பணி களுக்கு என 18 லட்சம் ரூபாய்தான் தரப்பட்டதாக காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது தவறான புள்ளி விவரம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது தொகுதி தஞ்சை மாவட்டத்தோடு இணைந்து இருந்தாலும் அது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் போன்றது. அதற்கு 18 இலட்சம் இல்லை, 30 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நிதி ஒதுக்கி செய்து, பல நற்பணிகளைக் கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் செய்ய முடியாத பல வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்து தந்து இருக்கின்றார்கள் என்று கூறி அதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன் வணக்கம்.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுக் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நில வருவாயில், 'நில வரியையும், அந்த நில வரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு வசூலிக்கப்படும் பல்வேறு வரிகளையும் உபரி வரிகளையும்' கை விட வேண்டும் என்று நீங்களே முன்பு சொல்லியிருக்கின்றீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'நீங்கள் முன்பு சொல்லியிருக்கின்றீர்கள்' என்றால் யாரைக் குறிப்பிடுகின்றீர்கள்?

[1970 மார்ச் 14]

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுதான், பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டாம் என்று இருந்தேன். பேரவைக் குறிப்பேடுகளிலிருந்துதான் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அதாவது, இப்போது ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த போது அதில் ஒரு உறுப்பினராக இருந்த புலவர் திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் 8-11-1966 அன்று குறிப்பிட்டவை இவை. அன்று மேலும் குறிப்பிட்டார்கள், “கேட்டவர்கள் நினை மாறி, கேட்கப்பட்டவர்களாக ஆகிவிட்ட காரணத்தினாலேயே கேட்ட பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம் குறைந்துவிடாது என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்” என்று. அந்த முக்கியத்துவம் இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. கோளத்தில் இருப்பது போல ‘பேஸிக் லேண்டு டேக்ஸ்’ அடிப்படையில் நிலவரி விதிப்பைப் பொறுத்தவரையில் இங்கேயும் சில மாற்றங்களைச் செய்வது நல்லது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். புஞ்சை நிலத்திற்கான வரியை யெல்லாம் எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் வரிக் கணக்கைப் பார்த்தால் கிட்டத்திட்ட 60, 65 லட்சம் ரூபாய்தான் தள்ளப்பட்டு இருக்கின்றது. இதை 1968-69-க்கான கணக்கில் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஒரு ஆண்டின் மொத்த வருமானத்தில் அதாவது ரூ. 27,792 லட்சத்தில் சுமார் ரூ. 40 லட்சம்தான் தள்ளப்படுகின்றது. இது 1.4 சதவிகிதம். அதாவது, 100 ரூபாய் வருமானம் என்றால் 14 பைசா தள்ளப்படியாக இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு எவ்வளவு பெரிய விளம்பரங்கள் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முத்திரைத்தாள்கள் பற்றி உள்ள சில சங்கடமான நிலைமைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மார்க்கெட் வேல்யூவில் 4½ சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் போடுகிறார்கள். ஆனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குப் போகும்பொழுது ‘கன்சிடரேஷன் ஆஃப் அமவுண்ட்’ இல் 5 சதவிகிதம்தான் கிடைக்கிறது. இதனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு வருவாய் குறைந்து விடுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய அந்தச் சட்டத்திலே மாத்திரம் திருத்தம் செய்து, சர்க்கார் தங்களுக்கு வருமானத்திற்கு வழிவகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டார்களே தவிர, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எப்படிப் போனால் என்ன என்ற முறையில் அதற்கு வருமானத்திற்கான வழிவகைகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்ற முறையிலே அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, அதற்கும் வழிவகை செய்து கொடுப்பது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் கள்ளப் பணப் புழக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிடும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. நா. காமசுராமன்]

அடுத்தபடியாக, 'லோன்ஸ் அண்ட் அட்வான்சஸ்' என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையானது பல நல்ல காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. சென்னை கார்ப்பட்ரேஷனுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கும், நகரசபைகளுக்கும், கோவப்பேட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன்களுக்கும், சுகாதார நல ஊழியர்களுக்கு அதாவது முனிசிபாலிட்டிகளிலே வேலை பார்ப்பதும் ஸ்கேவ்ரூஜர்ஸ்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவும், அத்துடன் கூட, மெடிக்கல் காலேஜ், இன்ஜினியரிங் காலேஜ், வெட்டர்னரி காலேஜ் ஆகிய காலேஜுகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கவும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் அந்தத் தொகையானது 1968-69-ல் 51 கோடியாக இருந்தது, 1970-71-இல் 23 கோடி என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 28 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் குறைத்துக் கொண்டே இருப்போமானால், அந்தந்த உதவிகளைப் பெற்று வந்தவர்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால்,

'Loans to students studying in Engineering, Veterinary, Medical and Agricultural Colleges—Polytechnics including special institutions'.

என்ற இடத்திலே 1966-67-லே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருந்த பொழுது, 24.30 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. 1966-67-லே 24 லட்சமாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, 1968-69-லே 16¾ ஆகக் குறைந்து, இப்பொழுது 9 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் இவ்வாறு குறைத்தார்கள், அவர்கள் தங்களுக்கு உண்டான கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்களா, ஏதேனும் கஷ்டங்கள் விரைந்தனவா என்ற தகவலைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வாறு குறைக்காமல், அதற்குண்டான தொகைகளை அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுப்பது நல்லது என்ற கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒரேவொரு விஷயத்தைமட்டும் கூறி முடித்து விடுகிறேன். விவசாயிகளை நன்றாக ஊக்குவித்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்ற நிலை இருக்கிறது. 'ஹை ஈல்டிங் வெரைட்டி' உபயோகிக்கும் விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், முன் பணமாகச் சிறுதொகை கொடுத்து, விவசாயம் முடிந்த பிறகு, அறுவடை காலத்திலே, கொடுக்கப்பட்ட தொகைக்கு வட்டி இல்லாமல் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து பெறுவது, அதாவது பண்டமாகவே பெறுவது என்று செய்தால் 'ஹை ஈல்டிங் வெரைட்டி'-க்குப் போக அவர்களுக்கு ஆசையாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி பெருகும். எனவே அங்க உதவியைச் செய்வது நல்லது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1970 மார்ச் 14]

அடுத்து, பஞ்ச நிவாரணத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்ச நிவாரணத்திற்கு என்று, வறட்சியைப் போக்குவதற்காக, 14 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பணம் வந்தது என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவும் நல்ல முறையிலே செலவழிக்கப்பட்டது என்றும், தமிழ்நாட்டிலே எந்தவிதமான ஊழலும் இல்லை என்றும் அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல இடங்களில் ஊழல்கள் இருப்பதாகவும், பல சங்கடங்கள் இருப்பதாகவும் பேப்பர்கள் வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், நமது அரசாங்கத்தின் முதல் காரியதரிசி அவர்களே, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்குப் போய் இருந்த பொழுது, பல இடங்களில் தவறுகளைக் கண்டு பிடித்து, அவைகளில் ஒரு சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி, அந்த ஒரு சிலவற்றில் சில செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வந்தன. கிணறு வெட்டப்பட்ட பல இடங்களில், கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை, சரியாக இல்லை, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது என்ன தோன்றுகிறது என்று சொன்னால், பஞ்சமோ நாட்டிலே, பணமோ ஏட்டிலே, மக்கள் நாட்டமோ பண்பாட்டிலே, மந்திரிகள் நாட்டமோ மக்களது ஓட்டிலே என்ற நிலைமைகளைத்தான் நாம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் சபாநாயகரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

வருவாய்த்துறை இலாக்கா என்பது நம்முடைய திட்ட வேலைகளோடு இணைந்த ஒரு இலாக்கா. அந்த இலாக்கா இல்லாமல் காரியம் நடைபெறுது என்று சொல்லும் அளவுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இலாக்காவாக அது பணிபுரிந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். திட்டங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அந்த இலாக்காவில் வேலைப் பளு அதிகமாக அதிகக் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். அந்த இலாக்காவில் இருப்பவர்களுக்கு வேலைகள் அதிகமாக இருந்தாலும், ஆங்காங்கு மாவட்டங்களிலே அந்த வேலைகள் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் பெயரளவில்தான் இருக்கிறதே தவிர, அதிகாரம் இல்லை. இன்றையதினம், மத்திய சர்க்காரை நாம் குறைகூலுகிறோம், எல்லா அதிகாரமும் மத்திய சர்க்காரே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, மாநில சர்க்காருக்கும் அதிகாரம் இல்லை என்று சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் நெல் அரையை மில் துவங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இங்கே வந்து அமைச்சர்களைப் பார்த்தால்தான் அந்தக் காரியம் நடக்கும். அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டால்தான் அது நடக்கும். அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அந்த அதிகாரம் கிடையாது.

1970 மார்ச் 14]

[திரு. கோ. புவராகன்]

இது சாதாரண காரியம், பெரிய காரியம் ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் அங்கிருக்கும் சூழ்நிலையை ஆராய்ந்து, அவர்களுக்கிருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, அந்த இடத்திலே இந்த நேல் அரைவை மில்லைத் துவங்கலாம் என்றால் கொடுத்துவிடலாம். அப்படிச் கொடுப்பதற்குக்கூட அதிகாரம் இல்லை.

சமீபத்திலே, சென்ற ஆண்டு பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அதற்காகப் பணம் ஏராளமாகச் செலவழிக்கப்பட்டது. சில கிராமங்களிலே தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று தண்ணீர் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நெய்வேலி வட்டாரத்திலே சுற்றியிருக்கும் கிராமங்களுக்கு அப்போது சில நாட்கள் கொடுத்துவிட்டு, சில நாட்கள் நிறுத்திவிட்டார்கள். மழை பெய்யவில்லை, தண்ணீர் இல்லை என்று. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் கேட்டால், பணம் இருந்தவரை தண்ணீர் கொடுத்தோம், பணம் இல்லை, தண்ணீர் கொடுப்பது நின்று விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இம் மாதிரி நெருக்கடியான நேரங்களிலே, அவருடைய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, இருக்கும் நிதி வசதியை வைத்துக் கொண்டு அந்தக் காரியங்களிலே, அமைச்சரவையிலிருந்து உத்தரவு வரும் வரையில் காத்துக் கொண்டிராமல், பணத்தைச் செலவழிக்க அதிகாரம் வழங்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் நல்ல முறையில் அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாவட்ட அளவிலே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இப்பொழுது இருக்கும் அதிகாரம், அங்கிருக்கின்ற மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன் அளிக்கக்கூடிய அளவிலே செய்யக்கூடிய காரியம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏதாவது ஒரு திட்டத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், இங்கு அனுப்பி, இங்கிருந்து அனுமதி பெற்று வருவதற்குள் காலம் கடந்துவிடுகிறது. அதனால் அந்தக் காரியத்தை செய்ய முடியவில்லை. மாவட்டத்தில் அன்றாடம் இருக்கும் பிரச்சனைகளை உணருகிறார்கள், அப்படி உணர்ந்தாலும் அதைச் செய்ய அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதால், தள்ளிப் போடப்படுகிறது, செய்ய முடியவில்லை. எதற்கெடுத்தாலும் இங்கே வந்து அனுமதி பெற வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம்.

அதேபோல பல மாவட்டங்களிலே பார்க்கிறோம், சேம நலக் கமிட்டி என்று இருக்கிறது. சேம நலக் கமிட்டிக்கு, ஆண்டு தோறும் ஏதாவது ஒரு நிலையை வைத்துப் பணம் வசூல் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்பொழுது, அது சரியாகப் பயன்படுகிறதா, அதை எவ்வாறு வசூல் செய்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பணம் சரியாக வசூல் செய்யப்படவில்லை. கணக்கு வழக்குகள் சரியாக இல்லை. ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக சேமநலப் பணிக்காகப் பல மாவட்டங்களில் பணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை யெல்லாம் விசாரிக்க ஒரு தணிக்கைக் குழுவைத்தோ, அல்லது யாராவது மேல் மட்டத்திலேயுள்ள அதிகாரி சென்றோ பார்க்க வேண்டும், அந்த மாவட்டத்திலுள்ள

[திரு. கோ. பூவராகவன்] [1970 மார்ச் 14]

அந்தக் குழுக்களிலெல்லாம் யார் யார் பணியாற்றுகிறார்கள், எவ்வளவு வசூலானது, எந்தெந்த முறையிலே செலவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு கிடையாது. பல இடங்களில் ஒரு கார்டு அச்சடித்திருக்கிறார்கள். 100 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். கவுண்டர்பாயில் கிடையாது. வவுச்சர் கிடையாது. ஏதோ இன்விடேஷன் கார்டு மாதிரி இருக்கிறது. அந்த முறைகளை மாற்ற வேண்டும். சேமநல நிதிக்கு ஆங்காங்கு பணம் வசூலிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்தால், அவர்கள் பிரதம காரியதரிசியின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். அப்படிப் பெறும்பொழுது, இங்கே தான் டிக்கெட்டுகள் அச்சடிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு மாவட்டத் திற்கு எவ்வளவு கோருகிறார்களோ, எந்தெந்த இனங்களில் கோருகிறார்களோ அவைகளை இங்கேயே அச்சிட வேண்டும். முத்திரை பதித்து அனுப்ப வேண்டும். அங்கே விற்பனையானது போக, விற்பனை ஆகாதவற்றை அனுப்பி வைத்து விடுமானும், வசூலான அந்தப் பணம் எந்த அளவிற்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதற்கான தணிக்கை வைப்பதும் நல்லது. குறைபாடுகளைப் போக்க இது உதவியாக இருக்கும். இன்றையத் தினம் பார்க்கிறோம், அவரவர்கள் ஆங்காங்கு குழு அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்தக் குழு இங்கே அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெறுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதுவரையில் அம்மாதிரி நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. தணிக்கை செய்தால் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பல பேர் மாட்டிக்கொள்ளுவார்கள் என்பது தெரியும். அரசாங்கம் தணிக்கை செய்து, எவ்வளவு வசூல் செய்தார்கள், எவ்வாறு செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும்.

அதோடு அரசாங்கத்தில் ஆண்டுதோறும் மானியங்கள் வரும் பொழுது, பல அறிக்கைகளை வைக்கிறார்கள் அப்படி அறிக்கைகள் வெளியிடுகிற சமயத்தில் ஐமாபந்தி போய்விடும், வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கலைத்து விடுவோம் என்று தெரிவித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால், நடைமுறைக்கு வருகிறபொழுது, இதிலெல்லாம் கொஞ்சம் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. படிப்படியாகத் தான் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். முதலிலேயே இம்மாதிரி அறிக்கைகள் வெளியிடுவதற்கு முன்னால், இதிலே இருக்கிற சிக்கல்களை ஆராய்ந்து, எவ்வளவு தூரம் இதை யெல்லாம் செய்ய முடியும், எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு, இம்மாதிரி அறிக்கைகளை வெளியிடுவது நலமாக இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் முதலில் அறிக்கைகளை வெளியிட்டுவிட்டு, பிறகு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து, படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதாக இருக்கிறோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

மாவட்ட அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றுவது என்பது கூடாது. உதாரணமாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 3, 4 மாதங்களுக்கு ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாற்றப்படு

1970 மார்ச் 14]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

கிரூர். அங்கு இருக்கிற சூழ்நிலையை அறிந்து, அதற்குத் தகுந்த வாறு பணியாற்ற முற்படுவதற்குள், அடுத்த இலாகாவிற்கோ அல்லது இடத்திற்கோ அவர் மாற்றப்பட்டுவிடுகிறார். அதன் காரணமாகக் காரியங்கள் சரிவர முறையாக நடைபெற முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை ஒரு இடத்தை விட்டு மாற்றக் கூடாது என்ற முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்றால் ஏதோ அதை ஒரு பயிற்சி இடமாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஒரு ஆண்டுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். என்பதற்காக அதிகாரிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக ஓராண்டு காலத்திற்கு மட்டும் நியமிப்பது என்பது கூடாது. பயிற்சி பெறுகின்ற தற்காலிக இடமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உத்தியோகத்தை ஆக்கிவிடக் கூடாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. மாவட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக சிறப்பாக பணிபுரிந்து நற்பெயர் எடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்தபட்சம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருப்பவரை மாற்றக் கூடாது என்ற ஒரு நிலையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டைக்கஸ்க்கான பேர்களுக்கு பட்டாக்கள் வழங்கியிருப்பதாக அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்டாக்கள் வழங்குகிற ஒரு நிலையில், எரிப் புறம்போக்குகளில் எண்குரோச்மெண்டிகள் இருக்கின்றன குளங்களில், அணைக் கட்டுப் பகுதிகளில் எண்குரோச்மெண்டிகள் இருக்கின்றன. நமக்கு நீர்நிலை வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நீர்த் தேக்கங்களை இனிமேல் அதிகமாகக் கட்ட முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இருக்கிற நீர்த்தேக்கங்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். அதிக நீரை எவ்வாறு, இருக்கிற நீர்த் தேக்கங்களில் தேக்குவது என்ற ஆராய்ச்சியில் நாம் ஈடுபட்டிருக்குமா? நமக்குத் தெரிந்தவர்கள், நம்மைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கும் நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஆகவே, இம்மாதிரி பட்டாக்கள் வழங்கும்பொழுது சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கிற வரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நாம் ஒரு கோள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இனிமேல் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவருக்கும் நிலம் இல்லை என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள், பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. தொல்லைகள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் அவர்கள்தான் பங்கு கொடுக்கிறார்கள். திட்ட காரியங்களுக்காக அரசாங்கக் கடன்களுக்கு உதவுகின்றவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்றால் விவசாயிகளைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. எல்லாக் காரியங்களிலும் விவசாயிகள்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 மார்ச் 14]

தம்மோடு இருந்து பங்கு கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே, நில வரியை, விவசாய வருமான வரியை அறவே ரத்து செய்துவிட வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கொள்கையை இந்த ஆண்டே நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

பட்டாக்கள் வழங்கப்படுகிறபொழுது, கூட்டுப்பட்டா, தனிப் பட்டா என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இன்றைய தினம் பல பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக, அவர்களை யெல்லாம் ஆங்காங்கு உள்ள நிலங்களைச் சர்வே செய்வதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். யாருக்கு, எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்பதற்கான உரிமைக் காட்டுகளை வழங்குவதற்கு அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். யாராவது நிலத்தை வைத்துப் பணம் பெறுவதாய் இருந்தால்கூட அந்தக் கார்கடைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அந்தக் காட்டின் அடிப்படையில், அந்தக் கார்கடை வைத்தே அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய கடனைப் பெறலாம். அதற்கு இலகுவாக இருக்கக்கூடிய ஏற்பாடாக அமையும். இந்த உரிமைக் காட்டுகள் வழங்குவது வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதென்றால், அதற்கு ஏராளமான பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகள், குறைந்த பட்சம் அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதியை இந்த அத்தாட்சியை வைத்து செய்து கொள்ளலாம். இந்த உரிமைக் காட்டுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், நிலங்கள் சர்வே செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு உடனுக்குடன் இம்மாதிரி உரிமைக் காட்டுகள் வழங்கினால், அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைப் போக்கி, நல்ல முறையில் வசதிகள் செய்வதற்கு வேண்டிய அளவில் அமையும். ஆகவே, இம்மாதிரியான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் குறைந்த பட்சம் ரூ. 5,000 அவர்களுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய திட்டங்களிலே நாம் எப்பொழுதும் பார்க்கிறோம், கிராமப்புறங்கள் அறவே புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான், கிராம மக்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான், நம்முடைய நாட்டில் நாம் மக்களுக்காகச் செய்கின்ற காரியங்கள் நன்றாகப் பயன்படும், நல்ல முறையில் அந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண முடியும். எனவே, கிராமப்புறங்களில் அதிக அளவிலே அக்கறை காட்ட வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு வசதியாக, குறைந்தபட்சம் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 5,000 கடன் உதவி அளிக்க

1970 மார்ச் 14] [திரு. கோ. பூவராகன்]

வேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துகளில், நகரப் பஞ்சாயத்துகளில், இன்றைக்கு அந்தப் பகுதிகள் வளர்ந்து வருகிற நிலையில், அங்கெல்லாம் வீடுகட்டிக் கொடுக்கிற சொஸைடிகள் ஏற்கனவே இருந்தன, இடையிலே அவர்களுக்குப் பண உதவி அளித்து அவர்களை ஊக்குவிக்காத நிலை இருக்கிறது. ஆம்மா டிரி சொஸைடிகளுக்குக் கடன் வசதி அளித்து, நல்ல முறையில் அவைகள் கிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பட்டா வழங்குகிறபொழுது சில சமயங்களில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள், அப்படியில்லை, பாரபட்சம் காட்டப்படவில்லை என்று சொல்வார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் விருத்தாசலத்தில் திரு. வி. க. நகர் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. புதியதாக ஏழை மக்கள் குடியேறியிருக்கிற பகுதி. அவர்களுக்கு கெல்லாம் பட்டா வழங்கப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டுகள், மூன்று ஆண்டுகள் அங்கேயே குடியிருந்து வந்தவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. யார் யார் சிபார்சு பிடித்துக் கொண்டு வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் பட்டா வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கேயே இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப் படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சிபாரிசு பிடித்துக் கொண்டு வருபவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது சாதாரண ஒன்று அல்ல. அப்படிப் பொதுப்படையாகச் சொல்லக் கூடாது. ஏதாவது தவறுதல்கள், ஒழுங்கீனங்கள் நடந்திருந்தால், அதைத் தராளமாகச் சொல்ல வேண்டும். முன்னால் மந்திரியாக இருந்தவர் இப்படிப் பொதுவான போக்கில் பேசுவது அவ்வளவு நல்லது ஆகாது, சரியானது ஆகாது.

திரு. கோ. பூவராகன் : அங்கே காட்டிலாகாவிற்குச் சொந்தமான ஒரு இடம் இருக்கிறது, ரூபநாராயணன்காடு என்ற இடம். நான் மூன்று வருடங்களாக விவசாயம் செய்துக் கொண்டிருக்கிற அரிசன மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு, அங்கேயே இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா இல்லை. அங்கே 400, 500 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. இந்த இடத்தைப் பட்டா செய்யலாம் என்று அமைதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். காட்டிலாகாவின் நகரப் பகுதிகளில் இருப்பவர்கள், விருத்தாசலம் போன்ற இடங்களில் இருப்பவர்கள், தங்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த வட்டாரத்தில் ஏற்கனவே இருக்கிற அரிசன மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு அந்த இடத்தை ஒதுக்கி, பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாத ஒரு தரநிலை இருந்து வருகிறது என்று கருதுகிறேன். அந்த இடத்தில் நிலம் அசைன்மெண்டு செய்து கொடுத்தால், அந்த வட்டாரத்தில்

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1970 மார்ச் 14]

இருப்பவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, அங்கிருக்கிற 400, 500 ஏக்கர் நிலங்களை அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற ஏழை அரிசனங்களுக்கும் பின்தங்கிய மக்களுக்கும் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ தவறுதலாக நடந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஏதாவது தவறுதலாக நடந்திருக்காதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் கேட்டேன். அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து அவர் தொகுதியில் ஒரு இடம் இருக்கிறது. அந்த இடம் காட்டு இலாகாவைச் சேர்ந்தது. அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிற அச்சம், விருதாசலத்தில் இருக்கிற சில போக்குவரத்துக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்பதுதான். அந்த இடத்தில் இருப்பவர்களுக்காகத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவ்வளவு சரியான தல்ல. யார் நிலத்தை உழவேண்டியவர்களோ, யாருக்கு அதற்கான யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கின்றனவோ, அதை வைத்துத் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வெறும் அச்ச உணர்வை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, அபாண்டமான ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுவது முறையாகாது.

திரு. கோ. பூவராகன் : வெறும் அச்சம் மட்டும் அல்ல, அதாரத்தோடுதான் சொல்கிறேன். அந்தக் காட்டுப் பகுதிக்கும் விருத்தாசலத்திற்கும் 6, 7 மைல் இருக்கிறது. ஆகவே, விருத்தாசலத்தில் இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்காமல், பக்கத்தில் இருக்கிற அரிசனங்களுக்கு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த இடத்தில் குடி இருப்பவர்கள்தான் நிலத்தை உழுகிறார்கள் என்பது அல்ல. விருத்தாசலம் நகரில் இருக்கக்கூடியவர்கள்கூட உழலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், பொதுப்படையாக இல்லாமல் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். அங்கு இருக்கிற அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய ஆவல். நீங்கள் மந்திரியாக இருந்தபோழுது இருந்ததைவிட, அரிசன மக்களுக்கு இந்த அரசு விசேஷமாக சலுகைகள் வழங்குகிறது. நடக்காது ஒன்றை ஏதோ நடந்தது மாதிரி கூறுவது சரியல்ல. குறைபாடுகள் இருந்தால், பொதுப் படையாகச் சொல்வதில் பலன் இல்லை. அதுவும் முன்னால் அமைச்சர் அவர்களின் வாயிலிருந்து அப்படி பொதுப்படையாக குற்றச்சாட்டுதல் வரக்கூடாது. நான் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். தவறுதல் நடந்திருந்தால்,

1970 மார்ச் 14] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தால் அதைத் திருத்திக்கொள்ள அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப்படையாகக் குற்றச்சாட்டு சாட்டுவது சரியான தல்ல.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்) உறுப்பினர் இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் தன் பேச்சை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : அடுத்து, இது போன்று பட்டாக்கள் வழங்கும்போது, கடுமையான வரையில், நிபந்தனை கொள்கையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். அந்த அந்த வட்டாட்சித் தைச் சேர்த்தவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய வாதம், விருத்தாசலத்தில் வாழும், அங்கிருந்து வருகிற விவசாயிகளுக்கே நிலம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதா? அதுதான் கொள்கையா?

திரு. கோ. பூவராகன் : விருத்தாசலத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற நேமம் கருவேப்பலக்குறிச்சி காட்டில் 1,000 ஏக்கர் வரை நிலம் உள்ளது. அதை அந்த வட்டாரத்து அரசினர் மக்களுக்கு, நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பட்டா போட்டு கொடுக்க வேண்டும். அந்த இடத்தில் வேறு யார் யாருக்கோ கொடுப்பது சரியில்லை.

பஞ்சநிவாரண வேலையில் மொத்தமாக ஏராளமாகப் பணம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 18 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், செலவு செய்யும்போது, நாம் பைனான்ஷல் டார் கேட்டை மாத்திரம் பார்க்கிறோம், பிஸிசல் டார்க்கெட்-ஐ பார்ப்பதில்லை. பிஸிசல் டார்க்கெட்டையும் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் பைனான்ஷியல் பட்ஜெட்டை மட்டும் பார்க்கிற போக்கே இருந்தால் அது சரியாகாது. இவ்வளவு செலவிடும்போது, பணம் அந்தக் காரியத்திற்கு, எப்படி எப்படிச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது, முழுக்க முழுக்கப் பயன்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று மாதங்களில் 18 கோடி ரூபாயை செலவிட்டிருக்கிறது. அவசர அவசரமாக, மழைகூட இல்லாத நேரத்தில், ஈரமில்லாமல் வெட்ட முடியாத நிலையில், மூன்று நான்கு தடவைகள் பணம் கொடுத்து இருப்பது நல்ல முறையில் செலவாகி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு சர்வே செய்ய வேண்டும். எப்படிப் பணம் செலவிட்டிருக்கிறது, எந்த அளவில் அந்தக் காரியத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

அரசாங்கக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடன் கொடுக்கும்போதே அரசாங்கம் கடனும் எழுப்புகிறார்கள். கொடுக்கிறபோது, பாதிப் பணத்தைக் கடனுக்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். மின்சார

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 மார்ச் 14]

வாரியம் கடன் எழுப்புகிறார்கள், அரசாங்கமே கடன் எழுப்புகிறார்கள். இந்தக் கடன்களுக்காக எடுத்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். அதனால், கடன் வாங்கியும் பயன் இல்லாமல் போகிறது. இந்த முறை சரியில்லை. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கடனைக் கொடுக்கும்போது, இந்தக் கையால் கொடுத்து, அந்தக் கையால் வாங்கிக் கொள்வது என்று சொல்வார்கள், அப்படியில்லாமல், கடன்கள் சரிவரக் கொடுக்கப் படவேண்டும். விவசாயக் கடன் பெறுகிறவர்களுக்கு முழுப் பணமும் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் முறையில் ஒவ்வொருவரும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டு மீதம் கொஞ்சம் சிறிய தொகை போகிறது. அவர்கள் கையில் முழுவதாகப் போகவேண்டும் என்று சொல்லி என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசானது கடந்த கால வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காகக் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெற்று தமிழகத்திற்குச் சிறப்பான ஒரு பணியை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணியானது சிறந்த போட்டித் திட்டம். சிறப்பான பணி என்று இருந்தாலும், அதிலே குறிப்பாக, வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காகச் செலவிடப்பட்ட பணங்களில், அரசியல் உள்ளே புகுந்து இருந்தது உண்மை. எந்தப் பகுதியில் யார் தேர்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, நிவாரணப் பணிக்கு பணம் ஒதுக்கப் பட்டதே யல்லாமல் வேறு இல்லை. பல இடங்களில் அப்படியிருந்தது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் நான் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பகுதியைச் சேர்ந்த இடத்தில் ஒரு குளம் வெட்டுவதற்காக, ரூட்டை வெட்டவேண்டு, ஒரு கோடி ரூபாய் பணம் சாங்ஷன் செய்து அதற்கான வேலைகளெல்லாம் தொடங்கும்போது, அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வர்களால் ஒரு விவசாயச் சங்கம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்கிற காரணத்திற்காக, அந்த வேலையை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். அடுத்தாற்போல், போட்டியாக இன்னொரு விவசாயச் சங்கம் மற்றவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு, வேலைகள் மறுபடியும் தொடங்கி ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கதேன். இப்படி வெளும் அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பணம் பல இடங்களில் செலவிட்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஏதோ தோழமைக் கட்சி என்று இருந்தாலும் இந்த நிலை கண்டு வாஸ்தவமாகவே வேதனைப்படுகிறேன். வருத்தப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: உறுப்பினர் இப்படிப் பொதுப்படையாகச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. எந்தத் தொகுதியில், எந்த மாதிரி பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது என்று தெரிவிக்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்

1970 மார்ச் 14] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

களை பெரும்பாலான தொகுதிகளில் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய திரு. வினாயகம் தொகுதியிலும் நிரம்பச் செய்திருக்கிறது. வறட்சி இருப்பதால் அங்கே செட்திருக்கிறோம். அது தான் உண்மை நிலை. இந்தத் தொகுதியில் இலா உறுப்பினராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக காரியங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. அரசியல் காரணங்களுக்காக என்றால், அதைப் பற்றி வெளியிலே பேசுங்கள். இந்த சர்க்கார் பாரபட்சம் என்று சொல்லட்டும். ஆனால் இங்கே நிலை வேறு. பெரிய ஆஸ்பத்திரி அங்கே வைத்தோம், டிராஸ்டி கோடி ரூபாய்க் அட்வர்ட்ஸ் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள் என்பதால் வருகிறது, மற்றவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருப்பதால் வரவில்லை என்று பொருள் அல்ல. பொதுவாக, எந்த இடங்களில் காரியங்கள் அவசியமே என்று பார்த்து, செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, இங்கே பொதுவான போக்கில் சொல்வதற்குச் சட்ட மன்றத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் என்பது சரியில்லை.

திரு. பி. வேலுசாமி: அதுதான், சரவணம்பட்டி என்ற கிராமத்தில், ஒரு குட்டை வெட்டுவதற்கான முயற்சி ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பாகவே எடுத்து, அந்தப் பகுதியைப் பார்வையிட்டு வந்தார்கள். எஞ்சினியர்கள் வந்து பார்த்த பிறகு வேலை சாங்ஷன் செய்தார்கள். ஆனால் அப்பறம் அப்படியே வேலை நடங்கலாக நின்று விட்டது. சமீபத்திலே ஒரு விவசாய சங்கம் வைத்தார்கள்; அதன் பிறகு வேலை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. வாஸ்தவமாக இந்த நிலைக்கு வந்ததற்கு வருந்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இதைச் சொல்வதற்கு, சின்ன கிராமத்தில் நடந்ததைச் சொல்லப் புகுந்து, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் மீது அபாண்டமான குற்றத்தைச் சாட்டுகிறீர்கள். 18 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவானதில், கோவை மாவட்டத்தில் 2¼ கோடி வரை செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் புகுதி நகர்ப்புறம். தனியாக நகரத்தில் வேறு செய்வதற்கில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு, பொதுப்போக்காக இப்படித்தான் எல்லாம் நடந்திருக்கிறது, இந்த அளவுக்கு தோழமை என்று சொல்லி அபாண்டமாக சொல்லியிருக்கவேண்டியதில்லை.

திரு. பி. வேலுசாமி: அபாண்டம் சொல்ல வேண்டும் என்று சிறிதளவாவது உள்ளத்தில் இருந்தால், இந்த துயர் தணிப்புப் பணிகளை இவ்வளவு போற்றிப் பாராட்டியிருக்கமாட்டேன். துயர் தணிப்புப் பணிகளில் செர்பப் பட்டவை சென்ற காலப் பணிகள் எல்லாவற்றையும்விட சிறப்பானவை என்று சொல்ல வேண்டிய கில்லை. அபாண்டம் சொல்ல வேண்டும், குற்றச்சாட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் சொல்லவில்லை என்பதை அமைச்சருக்கு தெரிவிக்கிறேன்.

[திரு பி. வேலுசாமி]

[1970 மார்ச் 14]

அடுத்து, புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் புஞ்சை நிலங்களுக்கு ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கும் போது, ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த பூமிகளில் பல் வேறுவகையான பூமிகள் இருக்கின்றன. அதிலே புறம்போக்கு நிலம், சிவாஜிமா நிலம் என்று இரண்டு விதமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் 20 வருஷம் 30 வருஷமாகத் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய பட்டா நிலங்களுக்குத் தவிர, பாக்கி இருக்கிற நிலங்களுக்கு ஏற்கெனவே வசூல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்வதால் சிறப்பாக இருக்கும்.

கிராமப்புறங்களில் சாலைப் புறம்போக்கு, ஏரிப் புறம்போக்கு, நத்தம் புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் புறம்போக்கு என்ற பல்வகையான புறம்போக்குப் பகுதிகளிலும் விவசாயம் நடந்து வருகிறது இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக அங்கு கிணறு வெட்டி, தொடர்ந்து விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் பழைய புறம்போக்கு என்ற பெயராலே அழைக்கப்பட்டு, அதற்கென்று தண்டத் தீர்வை போட்டு, வசூல் செய்து வருகிறார்கள். தொடர்ந்து அந்தப் பகுதிகளில் விவசாயம் செய்து வருவதால், அரசு இதைக் கவனத்தில் கொண்டு நல்ல அக்கறை காட்டி, அந்தப் பகுதிகளை விவசாய மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு உதக்கம் அளிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, துயர்தணிப்பு காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் இன்னும் வறட்சி நிலைமை மாறவில்லை. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளிடமிருந்து கடனைத் திருப்பி வசூலிக்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கிற சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கடன் வசூல் முறையைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, கடன் வசூல் ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆற்றுப் பாசனம், குளத்துப் பாசனம் போன்ற வற்றிற்கெல்லாம் மானியம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிணற்றுப் பாசனம் செய்பவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் ஒன்றை முக்கால் பைசா கூட்டியிருக்கிறார்கள். கிணற்றுப் பாசனம் செய்பவர்கள் ஏற்கெனவே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகப்படியான மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் ஏதோ காரணத்திற்காக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டால், விண்ணப்ப மனுக்களில் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஸ்டாம்பு ஒட்டி வந்தால்

1970 மார்ச் 14] [திரு. பி. வேலுசாமி]

தான் அந்த விண்ணப்பம் பார்க்கப்படுகிறது. கையில் காசு இல்லாதவன் எப்படி ஸ்டாம்ப் வாங்கி ஒட்ட முடியும்? ஆகவே, வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் மீண்டும் மனுவில் ஸ்டாம்ப் ஒட்ட வேண்டும் என்பதை ஒற்றிவைப்பது நலமாக இருக்கும்.

மின்சாரக் கட்டணம் சம்பந்தமாகக் கோயம்புத்தூர் விவசாயிகள் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்துக் கிளர்ச்சி செய்தனர். இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது நடைபெறும் காலத்தில் இதை நினைவுறுத்துகிறேன். கோயம்புத்தூரில் கிணற்று பாசனம் மூலம் விவசாயம் செய்கிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணம் சம்பந்தமாக அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் சந்தேகாஷ்டப்படுகிற முறையில் திடீர் அறிவிப்பு ஒன்றை அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒரு விளக்கம். மின்சாரக் கட்டணம் 8¼ பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலே கிளர்ச்சியும் செய்திருக்கிறார்கள். எது எதில் உற்சாகம் காட்டக் கூடாதோ, அதில் உறுப்பினர் அவர்கள் அக்கறை காட்டி உற்சாகப்படுத்திவிடுக்கிறார்கள். அரசியல் ரீதியில் அப்படிச் செய்வதற்கு அவருக்கு உரிமை உண்டு. விவசாயிகளின்மீது இந்த அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கிறது. கோவை மாவட்ட விவசாயிகள் இதை அறிவார்கள். ஒரு பம்பு செட் வைத்திருக்கிறார் என்றால் அவர் ஒரு க்வார்ட்டருக்கு, ஒரு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு பணம் கட்டினார்? இன்றைக்கு எவ்வளவு அதிகமாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது? எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? இந்தக் கணக்குச் சொல்ல முடியுமா? உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் கணக்கையும் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவர் அவர்களே, விவசாயி இதுவரைக்கும் 100 ரூபாய் கட்டியிருந்தால் இனிமேல் 120 ரூபாய் கட்ட வேண்டும். சாதாரணமாகக் கோயம்புத்தூரில் 4 ஏக்கரில் விவசாயம் செய்தால்—கிணறு 150 அடி ஆழம் இருக்கும்—அவர் 500 ரூபாய் கட்டணம் கட்ட வேண்டும் 150 அடி ஆழமுள்ள கிணற்றுக்கு 3 மோட்டார் பம்ப்கள் வைத்துத்தான் தண்ணீர் இறைக்க முடியும். ஒரு மாதத்திற்கு இப்பொழுது 500 ரூபாய் ஆகிறது. இனிமேல் 600 ரூபாய் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்களுக்கு என்ன வருமானம் வருகிறது என்பது உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடாது. இருந்தே கணக்குத் தெரிகிறது. சிறிய ஏற்றம் என்பதுதான் விவசாயிகளை இது பாதிக்காது. அகில இந்திய ரீதியில் இதைச் சொல்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் இதை அரசியல் காரியங்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 14]

கூக்குப் பயன்படுத்தினால் விவசாயிகள் இதை ஆதரிக்க மாட்டார்கள். இதிலே அரசியலைப் புகுத்தியிருப்பதை மக்கள் ஏற்க மாட்டார்கள்.

* திரு. க. மு. ராசகோபால்: பேரவை மாற்று தலைவர் அவர்களே, இந்த வருவாய்த்துறை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் மக்கள் தோர்த்தெடுத்து எங்களை இங்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இங்கே எங்களுக்குப் பேச ஐந்து நிமிடம், ஆறு நிமிடம் என்று சொன்னால், எப்படிச் சொல்வது? நாங்கள் தொகுதியில் போகின்றபோது நாங்கள் படுகின்ற பாட்டை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் பேச வக்கற்றவர்களாக உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்று மக்கள் எங்களைப் பற்றி எண்ணிக் கொள்வார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று பணி வன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்தது எனக்குப் பதினைந்து நிமிடங்களாவது தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களின் பிறந்த ஊரானதும், பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகரானதுமான காஞ்சி புரத்தை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தலைநகருக்குரிய அலுவலகங்கள் இன்னும் பல அங்கு வந்து சேரவில்லை. மாவட்டக் கல்வி நிலையம், சுகாதார நிலையம், வேலைதேடித் தரும் நிலையம் போன்ற அலுவலகங்கள் இன்னும் அந்த நகரத்தில் இமைக்கப்படவில்லை. உடனடியாக எல்லா அலுவலகங்களும் தலைநகருக்கு வரவேண்டுமென்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீண்ட காலமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்திலேயே ஒரு நிமிடம் இருந்தது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அரக்கோணம், செரியார், வந்தவாசி, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரம், செங்கற்பட்டு, மதுரைத்தகம், திருத்தணி போன்ற ஏழுெட்டி வட்டங்களை ஒன்றாக்கி, தனி மாவட்டமாக ஆக்கும் திட்டம் இருந்தது. இதை உடனடியாக உருவாக்கி, காஞ்சிபுரத்தைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உத்திரமேரூர் வட்டம் இப்போது ஒரு உள்வட்டமாக இருக்கிறது. இரண்டும் கெட்டான் என்பார்களே அதுபோல உள்ளது. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேகூட அங்கு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருந்தது. அதற்குப் பின்னர் ஆள வந்தவர்கள் அதை எடுத்து விட்டு, பத்து போலீஸ்காரர்களும், பத்து எழுத்தார்களும் கொண்டதாகப் போட்டு ஒரு துணைத் தாசில்தார் ஆபீசும், ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனும் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வட்டம் இப்போது பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. அதைத் தனி வட்டமாக ஆக்க வேண்டும்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. க. மு. ராசகோபால்]

அடுத்தது, தாசில்தார்களுக்கு போன் வசதி செய்ய வேண்டும் என்பதை வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்கு அவசியம் தேவை. அதே சமயத்தில் அதிக மக்களுடன் தொடர்புகொண்டு, தொகுதி பூராவிலும் மக்களின் குறைகளை அறிந்துகொள்ளும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவசியமாக, அரசு செலவிலேயே போன் வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் மக்களின் குறைகளை அறிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் நம்மைப் பார்த்து, பஞ்ச நிவாரண வேலை சரியாக நடைபெறவில்லையென்று குற்றம் சொல்கிறார்கள். இந்த அரசு நிதியாக ஆட்சி புரியவில்லை யென்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னாலே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்திருக்கிற வேலைகளைப்பற்றி பி.டபிள்யூ.டி. ஹைவேஸ், மைனர் இரிகேஷன் இவற்றின் பழைய ரிகார்டுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் எந்தெந்த ஆண்டில், எந்தெந்த ஏரிக்கு மராமத்து வேலை நடந்தது, எந்தெந்தக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டது என்ற விவரம் தெரியவரும். எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் தெரியும். இன்றைய அரசு எந்த அளவிற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதும் தெரியும். இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுதான் முறை. அவர்கள் இங்கே இதைப்பற்றி வாதிக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுடைய பெருந் தலைவர், ஜனநாயக சோஷலிசவாதி என்று அழைக்கப்படும் பெருந் தலைவர், வெளியிலே, திண்டிவனத்தில் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கவேண்டும் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், “நாங்கள் ஆணவத்தோடு இருந்தோம். மக்கள் எங்களை இறக்கி விட்டார்கள் அதே ஆணவம் உங்களுக்கு கூடாது” என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் பட்டா செய்து கொள்கிறார்கள், அக்கிரமமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று சில உறுப்பினர்கள் குற்றச்சாட்டு செய்தார்கள். எனது தொகுதியில் இருக்கிற நண்பர்கள் திரு. தாமஸ், திரு. குழந்தைசாமி என்பவர்கள் குண்ணவாக்கம் கிராமத்தில் புறம்போக்கில் வீடு கட்டிக் கொண்டு, நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்து முன்று, நான்கைந்து ஆண்டுகளாகப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற அதிகார வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த உரத்த சட்டை போட்டவர்—கோலிந்தசாமி ரெட்டியார்—இன்னமும் அதைப் பிரித்து எறிய விடாது நிறுத்திவருகிறார்கள். என்றைக்குச் செய்து விடுவாரோ தெரியவில்லை. ஆக இன்னும் காங்கிரஸ் ஆதிக்கம்தான் இருக்கிறதே தவிர, எங்கள் கட்சியின் ஆதிக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேல் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள்தான் மக்களை நல்ல முறையில் வரவேற்கிறார்கள். கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை மாறவில்லை. அன்று நடந்துகொண்டது போலவேதான் இன்றும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. 600 பணை

[திரு. க. மு. ராசகோபால்] [1970 மார்ச் 14]

மரங்களை ரூ. 20-க்கு ஏலம் விட்டுவிட்ட வி.எம். கன்னிக்குளம் இன்னமும் எந்தவிதமான தண்டனையும் பெறாததான் இருந்து வருகிறார். காங்கிரஸ்காரர்கள் போர்ப் தடுத்து நிறுத்தி நீதி மன்றம் வந்து—நீதிமன்றம் என்றால் வேறு ஒன்றும் இல்லை. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுதான்—இவரை ஆதரித்து நிறுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

ஆக, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசும்போது சங்க கால வரலாறு களைச்—மனுநீதிச் சோழன், பொற்கைப்பாண்டியன் கதை களை சொன்னார்கள். இவை என்ன காட்டுகின்றன? பொற் கைப்பாண்டியன் அவசரப்பட்டு கதவைத் தட்டாமல் இருந்திருந் தால் கையை எடுத்திருக்க வேண்டாம். உள்ளே பேசிக்கொண் டிருந்தது யார் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டிருக்க முடியும். மனு நீதிச் சோழன் தன் மகனையே தேர்க்காலில் இட்டுக்கொன்றதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆண்டவனே திட்டப்பட்டு, எமனே கன்றாக வடிவம் எடுத்து ஓடுகின்ற தேர்க்காலில் வந்து சிக்கிக்கொண்டான் என்றால் அதற்கு விதிவிடங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? தீர விசா ரித்தால் உண்மை வரலாறு புரிந்திருக்கும். நகர் சோதனை சென்ற வர்கள் நல்ல முறையிலே ஆளவில்லை. நகர்ச் சோதனைக்காகச் சென்ற இராமன், சலவைத் தொழிலாளி சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு, கட்டிய மனைவியைக் காட்டில் கொண்டுபோய் விட்டான். இப்படி இவர்கள் எல்லாம் எதையும் தீர யோசிக்காமல் காரியம் செய்தவர்கள். அப்படி இந்த அரசு இருக்காது, எதையும் தீர யோசித்தே முடிவு எடுக்கும் என்று தெரிவித்து, வருவாய்த்துறை மானியங்களை ஆதரித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி. தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியத்தின்மீது என் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப் பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன்.

சென்ற ஆண்டு நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலையை, பஞ்சத்தை சமாளிக்க இந்த அரசு சரியான திட்டத்தை மேற் கொண்டு 18 கோடி ரூபாய் வரை செலவு செய்திருப்பதை இந்த மாநில மக்கள் அனைவரும் வரவேற்பார்கள் என்பதில் சந்தேக மில்லை. இன்றும் பஞ்சத்தின் கொடுமைகளை அனுபவிக்கிற மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்குக் குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த ரூ. 3 லட்சமும் தக்காவிக் கடன் வழங்க ரூ. 4.53 லட்சமும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது மிகக் குறைந்த தொகை. இதுபோதாது. இந்தப் பிரதேசங்கள் மிகவும் வறட்சி யான நிலையில் இருக்கின்றன. குடிக்கக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தை இந்த மன்றத்தி லுள்ள சகல கட்சிகளும் ஆதரிக்கின்றது என்று நினைக்கிறேன். சுதந்திரக் கட்சிகூட—விடுதலிற்கு மாத்திரம் உச்சவரம்பு கொண்டு

1970 மார்ச் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வருகிறீர்களே, இதைப்போல நகர்புறச் சொத்துக்களுக்கும் வரம்பு கொண்டு வாருங்கள் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். இதைக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை.

பொதுவாக கிராமப் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களை எடுத்துக் கொண்டால்—அற்பமான ஊதியம், அரைகுறை வேலை நிலைமையால் அவதிப்படும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை, பரிதாபமாக இருக்கிறது. மனிதாபிமானம் அற்ற நிலைமைகளில் சேரிகளில் வாழமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். பாதை, தண்ணீர் வசதி அரிசன மக்களுக்குக் கிடையாது. அரைகுறை ஆடையோடு அரை நிர்வாணமாகவே அவர்கள் உள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 28.28 லட்சம் அதாவது 31 சத வீதம் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் மிகப்பெரும்பாலோர் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இன்று நம்முடைய இந்து சமுதாயத்தில் அவர்கள் பலவிதமான நிர்ப்பந்தங்களால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட உச்சவரம்புச் சட்டம், இந்த ஏழை எளிய அரிசன விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நிலமும் கொடுக்கவில்லை என்பதை திட்டக் கமிஷனே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இந்த ஏழை விவசாயிகளின், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கேவலமான நிலைமைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, கன்னியமான, மனித வாழ்க்கைக்கேற்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்படாவிட்டால் நமது நாடு சிறப்பான முன்னேற்றம் காண முடியாது. விவசாயத் தொழிலாளர்களை அவர்கள் கிடந்து உழவும் ஏழ்மையிலிருந்தும், மனிதத் தன்மைக்குக் கீழான நிலைமைகளில் இருந்து கரை சேர்க்கவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு ஒரு துண்டு நிலத்தையாவது வழங்க வேண்டியது பிரதான கடமையாகும்.

இந்த நிலையில் பார்த்தோமானால் உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் 15 எக்கரவை நிர்ணயித்திருப்பது, நாட்டில் உள்ள ஏழை எளிய அரிசன விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அனைவராலும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அதே நேரத்தில் முன்பு உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது பலவிதமான விதிவிலக்குகளை அளித்தார்கள். நாம் அந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் நீக்கியாகவேண்டும்.

மேலும் 26—2—1970-ல் இருந்து இது அமுலுக்கு வரும் என்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பாகத் தேதியிட்டு பத்திரங்கள் தயாரித்து, பலவிதமான பிழைபிழரான்சாக்ஷன்கள் எல்லாம் நடைபெறும். 1961 ஆம் ஆண்டு தாலத்தில் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது அது

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1970 மார்ச் 14]

போல பினாமியாக பல பேர்களின் மீது எழுதப்பட்டு பிறகு அவை எப்படியோ கைமாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதை எல்லாம் அறிவோம். ஆகவே தற்போது இந்தச் சட்டம் 1955-ம் ஆண்டில் இருந்தே அமுலாக்கப்படும் என்பதாகச் செய்தால்தான் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதில் நல்ல பிரயோசனமாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நில உரிமை முறை பதிவேட்டுச் சட்டத்தை மாநிலம் பூராவிற்கும் வேகமாக, உடனடியாக அமுல் படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் நிலவெளியேற்றத்தை நல்லமுறையில் உடனடியாகத் தடுக்க வழியேற்படும். இப்போதே நிலவெளியேற்ற லேலைகள் நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. ஆகவே நில சாகுபடிப் பதிவு சட்டத்தை உடனடியாக மாநிலம் பூராவிற்கும் அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இனம் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் புதுக் கோட்டைப் பகுதி போல சேலம், தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் உள்ளது. ஆகவே அந்தப் பிரதேசத்திற்கும் இதைக் கொண்டுவர ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் பட்டா வழங்குவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அவ்வப் போது பட்டா வழங்கப்பட்டால்தான் கடனோ, மற்ற உதவிகளோ விவசாயிகள் பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே ரிஜிஸ்தர் ஆன கையுடன் பட்டா மாற்றமும் செய்துகொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில விநியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால்—அந்த அந்த ஏரியாவில் தரிசு நிலமோ, உபரி நிலமோ இருந்தால், அதைப் பிரித்துக் கொடுக்க அந்த அந்த ஏரியாவிலேயே சர்வகட்சிகளும் அடங்கிய ஒரு குழு ஒன்றை அமைக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு சர்வ கட்சிக் குழு அமைக்கப்பட்டால்தான் ஏழை எளிய அரிசன விவசாயிகளுக்கு—அந்த அந்த இடங்களில் அவர்கள் எவ்வளவு காலமாக விவசாயம் செய்துவருகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து நிலம் வழங்க வசதியேற்படும்.

மனைக்கட்டு வழங்குவதை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஏழை சனங்களுக்கு மனை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே உடனடியாக மனைக்கட்டுகளை அங்கங்கே எடுத்து எல்லா இடங்களிலும் 1972-க்குள்—இன்னும் 2 ஆண்டுக்குள் வீட்டுமனை இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டுவிட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு தனி அதிகாரியை வைத்து அதை வழங்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த்துறை வாரியத்தைக் கலைப்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நடவடிக்கையைத் துரிதப் படுத்தவேண்டும். அது மக்களுடைய நெடுநாளைய கோரிக்கை.

1970 மார்ச் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதற்கடுத்தபடியாக ஜமாபந்தி முறை இப்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு தாலுக்காவில் மட்டும் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியின்றி மாநிலம் பூராவிலும் அதை உடனடியாக ஒழித்துவிடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் பணியாட்கள், ஊழியர்களுடைய சம்பளப் பிரச்சினை பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் விளாத்தி குளத்தைத் தனித் தாலுக்காவாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது அப் பகுதி மக்களின் நீண்ட நான் கோரிக்கை. அதை ஒரு தனி வட்டமாக ஆக்கியிருப்பதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

இந்த மனு நீதித் திட்டம் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது. சிறப்பான முறையிலே அந்த அந்த இடங்களிலே சில சாதாரணமான மக்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையிலே அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் காலம் கடந்து போகாமல் விரைவிலே நிறைவேற்றுவதற்கு முடியும், எனவே அதற்காக அதிகாரிகளுக்குச் சில விசேஷ அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும்.

தாசில்தார்களுக்கு டெலிபோன் வசதியும் வீட்டு வசதியும் செய்துகொடுப்பதற்காக வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

கடைசியாகக் குடிசைவாழ் பகுதி மக்களுடைய கோரிக்கையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தீப் பிடித்துவிட்டால் மீண்டும் கட்டிக் கொள்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகையான 40 ரூபாயை 80 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் இந்த 80 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு திரும்ப வீடுகளைக் கட்டி விடமுடியாது. உடனடியாக, தற்காலிகமாக ஒரு குடிசை கட்டிக் கொள்ளலாம். தீ விபத்துக்குள்ளான அரிசனங்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்காக இப்பொழுது ரூ. 300 கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் கடனுக்கு மனுப் போட்டால் பணம் கிடைப்பதற்கு 4 அல்லது 5 வருடங்கள் ஆகின்றன. ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற 80 ரூபாய் போதாது. எனவே அவர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப் படுவதைப் போன்று வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்குக் கடன்களும் வழங்கவேண்டும்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இப்பொழுது உள்ள ரகசியக் குறிப்பேடு முறையை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசு முன்பே பரிசீலித்தது, அந்த ரகசியக் குறிப்பேடு முறையை நீக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1970 மார்ச் 14]

கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகின்ற ரூபாயணப் படி ஒன்றே கால் ரூபாயாக இருக்கிறது. இதை உயர்த்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அரசாங்கப் பென்ஷன் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பதவி விலகியவுடன் ஒரு வருஷத்திற்குள் பென்ஷன் கிடைக்கும் படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

முதியோர் பென்ஷனுக்காக என்று 1969-70 ஆண்டு ரூ. 120 லட்சம் ஒதுக்கினார்கள். இப்பொழுது இந்த ஆண்டாகிய 1970-71-க்கு ரூ. 95 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வயதானவுடன் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல், குழந்தை இருந்தாலும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் நடுத்தெருவிலே பிச்சையெடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. எனவே சொத்து வசதியற்றவர்கள் அனைவருக்கும் இந்த முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இல. பலராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்கீழ் என்னுடைய கட்சியின் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையிலே நடந்தால்தான் ஒரு ஆட்சி நல்ல முறையில் மலரமுடியும். ஜனநாயகம் சிறப்பாகத் தழைக்கமுடியும் என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாக இருக்கிறது. ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ள நண்பர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் முதற்கொண்டு பயமுறுத்தலோடு நிர்வாகம் நடந்து கொண்டு இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதிகாரிகளுடைய ஆசனத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு அவர்களுக்கு உத்தரவு போடுகின்றார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், 'அண்ணா' என்று அவர்களை அழைக்கக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலைமையைக் காணும்பொழுது வருத்தமும் வேதனையும் படவேண்டியிருக்கிறது.

பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக 18½ கோடி ரூபாய் இந்த நாட்டிலே செலவழித்திருக்கிறார்கள். அது நாட்டு மக்களுக்கு நிவாரணமா அல்லது கட்சி நிவாரணமா என்ற கேள்வியை மக்கள் எழுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அடுத்தடுத்துப் பஞ்சங்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கும். கடந்த பருவ மழை தவறியதாலும், பெய்த மழை காலத்தில் பெய்யாமல் காலதாமதமாகப் பெய்த காரணத்தினாலும், முதல் அறுவடை சம்பா அறுவடை மிகவும் மோசமாக இருந்ததினால் விவசாயிகள் நில வரியையும் கடன் பாக்கிகளையும் கட்டக்கூடிய நிலைமையில் இல்லாத காரணத்தினால், அரசாங்கம்

1970 மார்ச் 14] [திரு. இல. பலராமன்]

நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் அல்லது அவற்றை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

பதிவு அலுவலகம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஆரணி வட்டத்திலுள்ள கண்ணமங்கலத்தில் திறந்திருக்கிறார்கள். அதைத் திருவண்ணாமலையிலிருக்கும் தலைமை அலுவலகத்தோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். பக்கத்திலே இருக்கிற நான்கு மைல் தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலூர் அலுவலகத்தோடு சேர்க்காமல் 60 மைல் இருக்கக்கூடிய அந்த இடத்தோடு சேர்த்திருப்பதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது எனவே அதை வேலூர் மாவட்ட அலுவலகத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் இடையேயுள்ள இசும்பு முறையை நீக்கித் தனிப்பட்டவர்கள் அங்கம் வகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே கட்சி இயக்கம் காரணப்படாமல் இயங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமக் கர்ணங்கள், மணியகாரர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ரசீதுகள் தெளிவாக இருக்கவேண்டும். இதைத்தவிர கடன் பாக்கி எவ்வளவு என்பதை முன்னதாக அவர்களுக்கு அறிவிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கர்ணங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அலவன்ஸ், பஞ்சாயத்து நிர்வாக அலவன்ஸ் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இன்னும் அதைக் கொடுப்பதற்கான பரிகாரங்கள் தேடப்படவில்லை. அதையும் விரைவாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

நில அளவை என்ற முறையிலே பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்குகளாக இருந்தாலும், பொதுப் புறம்போக்குகளாக இருந்தாலும், கால்வாய், நீர் ஏரிப் புறம்போக்குகளாக இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர்களிடத்திலே இருப்பதால் தண்ணீர் வரத்துப் போன்றவை பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே அரசாங்கப் புறம்போக்குகளை நல்ல முறையிலே அளந்து கல் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் கடன்கள் பெறவேண்டுமானால் கூட்டுப் பட்டாவா என்ற கேள்வியைக் கேட்டுக் கடன் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் கடன்பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு இந்தக் கூட்டுப் பட்டாவைப் பிரிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அரசாங்கத் தலையீடு என்பதைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய மாவட்டத்தில் வாலாஜா பஞ்சாயத்து யூனியன் பெருந்தலைவர் பல ஆயிரக்கான ரூபாய்களைத் தவறுதல் செய்து பஞ்சாயத்துக் கணக்கிலிருந்து மோசடி செய்தார், என்று பொதுமக்களால் எழுப்பப்பட்டு போலீஸ் விசாரணையெல்லாம் நடந்தும் நீதி

[திரு. இல. பலராமன்]

[1970 மார்ச் 14]

விசாரணைக்காகச் சென்றபொழுது அரசாங்கம் தலையிட்டு நிதி விசாரணை நடத்தமுடியாமல் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே காட்டுப்புத்தூர் பஞ்சாயத்திலே பெரும் தவறு நடந்திருக்கிறது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நிதி விசாரணைக்கு அனுப்பியும் இந்த அரசு அதைத் தடைப்படுத்தி இருக்கிறது. நீதியும் நேர்மையும் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்றால் இந்த அரசும் நிதியாகவும் நேர்மையாகவும் நடந்தாகவேண்டும். அப்படி இந்த அரசு நடந்துகொள்ளவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷன் என்று ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிகவும் உதவியளிக்கின்ற வகையிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி கொண்டுவந்தது.

ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு ஆர். டி. ஓ. என்று இருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது.

மனுநீதி நாள் என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தாலும் மனுக்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் அந்தக் காரணத்திற்காகப் பயன்படுத்தாமல் ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குத்தான் அதிகமாகப் பயன்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

வீட்டு வசதி வாரியம் நகர்ப்புற மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் கிராமப்புறங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை மிகமிகக் குறைவானது. கிராம மக்களுக்கும், மத்தியதர மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் வீட்டுவசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்த வாரியத்தினைக் கிராமப்புறங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பினைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, இருபது ஆண்டுக் கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் உருவான ஏராளமான தீமைகளை நீக்குகின்ற வகையில் வந்திருக்கின்ற இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து பல்வேறு மானியங்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த ரெவின்யூ மானியத்தில் இருக்கக்கூடிய சில நல்ல அம்சங்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாசில்தார்களுக்கு வீட்டுவசதி, தொலை பேசி வசதி தந்திருக்கிறார்கள், பொதுமக்கள் தாசில்தார்களோடு தொடர்பு கொள்ள வசதியான முறையில் இந்த வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதை அனைவரும் வரவேற்பார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி தருவதையும் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அரசாங்க நிர்வாகத்தில் மிகப் பெரிய இடையூறுகக் கருதப்படுகின்ற, பொதுமக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கின்ற வருவாய் வாரியத்தை ஒழிக்க முடிவு எடுத்து, படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பொதுமக்கள் நிச்சயம் பாராட்டுவார்கள். தாசில்தார்கள் அஞ்சுகின்ற ஜமாபந்தி முறையை ஒழித்ததற்காகவும் பாராட்டுவார்கள்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. பெ. சீனியாசன்]

மனுநீதி நான் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் குறிப்பிட்டார்கள். அது பகிரங்கமாகத்தான் நடக்கிறது. அதிகாரிகள் அனைவரும் பொது மக்களிடமிருந்து மனுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த இடத்திலேயே விசாரிக்கிறார்கள். இதிலே வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற பாரபட்சம் நிச்சயம் கிடையாது.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மனுநீதி நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. லட்சுமிகாந்தம் பாரதி அவர்களால் மிக அருமையாகவும், வேகமாகவும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மாவட்ட அளவில் இருக்கின்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க முடியாத அளவில் இருக்குமானால் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டுவதையே தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கூட்டம் சம்பிரதாயத்திற்குக் கூட்டப்படும் கூட்டமாக இருக்கிறதே தவிர அந்தக் குழுவிற்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லை.

இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வேகமாகச் செயல்பட முடியாத அளவுக்கு நிர்வாகச்சுமை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதிகார வரம்பில் இருந்து தனியாகப் பிரித்து, மாநில அளவில் நிர்வாகம் சரியாக இருப்பதைப் போல் மாவட்ட அளவில் அதிகாரியை நியமித்து அந்த நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும்.

இதிலே, கிராமாதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமாதிகாரிகளின் பரம்பரை உரிமையை ஒழித்துவிட்டது நல்லதுதான் என்றாலும் இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலையில் கிராமாதிகாரிகளை அவ்வப்போது நியமித்து அவர்களை சாதாரண எழுத்தர்களை மாற்றுவது போல் மாற்றும் நிலைமை வருமானால் அது வெற்றிகரமாக அமையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமாதிகாரிகள் ஒரு இடத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பழகி வந்தவர்கள்; வசூலில் ஈடுபட்டவர்கள். அவர்கள் பழகியிருக்கின்ற காரணத்தால் வரி வசூல் செய்வதில் கஷ்டம் இருப்பதில்லை. தாலுகா ஆபிஸ் கிளார்க்கை மாற்றுவதுபோல் அவர்களை மாற்றினால் வசூலை வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடியாது. அவ்வாறு மாற்றும்போது யார் எந்த நிலத்திற்குப் பட்டாக்காரர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவே பல காலமாகிவிடும். ஆகவே, அந்த முறை சரியாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர், நிர்வாகத்தில் கட்சி அதிகமாகத் தலையிடுகிறது என்று கூறினார். கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலமாக நிர்வாகத்திலே கட்சி தலையிடுவது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை 20 ஆண்டு கால சரித்திரம் தெளிவாக உணர்த்தும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற உள்ளாட்சித் துறையில் கிராம சேவக்குகளுக்கும், எஸ்.இ.ஓ.-க்களுக்கும் காங்கிர

[திரு. பெ. சின்னவாசன்] [1970 மார்ச் 14]

சார் அவர்களுடைய கட்சியினருக்காகவே உருவாக்கினார்கள் என்பதை நிச்சயமாக மறுக்க முடியாது. மூன்றாவது, நான்காவது படிக்காதவனைக் கூட, கையெழுத்துக் கூடப் போடத் தெரியாது கைவண்டி மசியைத் தடவுகிறவர்களைக் கூட உள்ளாட்சித் துறையிலே நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அந்த நண்பர்கள் தயவு செய்து மறந்து விடக்கூடாது. அவர்கள் உலகத்திலேயே இல்லாத வேடிக்கையான விசித்திரமான இலாகாக்களை உருவாக்கினார்கள். அரசாங்க நிர்வாகத்தைக் கட்சிக்காகப் பயன்கடுத்துவதை எங்கள் அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஆதரிக்கவில்லை. படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பொதுமக்களும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள்.

இந்த ஆட்சியில் மனுநீதி நான் ஆர்ப்பாட்டமாக இருக்கிறது என்று நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது அமைதியாக நடைபெறுகிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் ஒரே நாளில் நாலைந்து கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களிடமிருந்து மனுக்களை வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் நாலைந்து குழுக்களாகச் செல்லுகிறார்கள். அதிலே பல்வேறு இலாகா அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். காரியம் ஆங்காங்கு அமைதியாக நடக்கிறது. எந்த நேரத்திலும் பொதுமக்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு 'அப்பலெட் அதாரிடி' யாக ஒரு குழு இருக்க வேண்டும். 'ஆம்புட்ஸ்மான்' என்று மேல்நாடுகளில் இருப்பது போல் இருக்க வேண்டும். யார் யார் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், எந்தத் துறையிலே எந்த மட்டத்திலே பாதிக்கப்பட்டாலும் நீதிமன்றத்திற்குப் போவதற்கு முன்னால் மனுநீதிக் குழுவிற்கு முன்வரும் மனுக்கள் அடிப்படையில் குழுவை நியமித்து நீண்ட நாட்களாகத் தேங்கிக் கொண்டிருக்கும் விவகாரங்களை உடனடியாகத் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் வறட்சி நிலைமை நீடிக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சி நிலைமை நீடிக்கிறது என்று சட்டமன்றத்தில் சொல்லிவிட்டால் மட்டும் பயன் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் கடுமையான வறட்சி நிலைமையால் மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக மழை இல்லை; அங்குள்ள நிலைமை மிகவும் கடுமையான நிலைமை. கிஸ்தி, கடன் வசூலிப்பதில் எல்லாம் 'கோ ஸ்லோ பாலிசி' என்று சொல்லிக் கொண்டு நிர்ப்பந்தமாக வசூல் செய்யும் முறை நீடிக்கிறது. இதிலே உடனடியாக அரசு தலையிடவேண்டும். ஏற்கனவே நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்ட சமயத்தில் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கூட மதுரை மாவட்டத்தில் கொடுக்கவில்லை நிவாரண வேலைகளை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பதை ஆலோசிப்பதற்குள் வறட்சி பேரம்

1970 மார்ச் 14] [திரு. என். வாதராவன்]

வறுமை மிஞ்சிவிடும். மூன்று மாதத்திற்குள் நிவாரண வேலைகளை முடிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடக்கும் காலத்திலேயே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு உத்தரவுபோக வேண்டும். கடனையும், கிஸ்தியையும் வசூல் செய்வதை ஒத்திப் போட வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி, வேடசந்தூர், பழனி வட்டப் பகுதிகளில் நியாயமான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்று 12, 15 வட்டங்கள் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த வட்டங்களின் லிஸ்டைத் தயார் செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி அங்கீகாரம் பெற்று நிரந்தரமாகப் பஞ்சத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் வட்டங்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் திட்டமிட வேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் இருந்து அதற்கு உதவி பெறவேண்டும். மத்திய அரசு பல்வேறு ராஜ்யங்களுக்கு, பிகார், ஒரிஸா, உ.பி. போன்ற மாநிலங்களுக்கு இதற்காக நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நிதியிலிருந்து செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும் நேரத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தில் பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்களா, அவற்றுக்காக மத்திய சர்க்காரில் இருந்து நிதி உதவி பெற நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே 1953-ம் ஆண்டிலே கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தது. இன்று கடன் நிலைமை மோசமாகி விவசாயிகள் கட்டமுடியாத நிலைமையில் இருக்கும்படியான நேரத்தில் உடனடியாகக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள மூன்று கோடி விவசாய மக்களுடைய கோரிக்கை இது என்பதை ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஜமீந்தாரர்களுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக மானியம் கோரியிருக்கிறோம். இதைக் கூட மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கூறி செக்யூரிடி பாண்ட் ஆகக் கொடுக்கலாம். நாளைந்து ஆண்டுகளுக்கு அப்படித் கொடுப்பதால் அவர்கள் ஒன்றும் குடிமுழுகிப் போய்விட மாட்டார்கள். அந்தப் பணத்தைத் தமிழ்நாட்டில் வறட்சிப் பணிகளுக்குச் செலவிடலாம். இதற்கு சட்டப் பரிகாரம் தேட இடம் இருக்கிறது.

விவசாயிகளுக்கு உரிமைக் காட்டு வழங்க வேண்டும். நான் 'பிளஷர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றால் அதற்கான லைசென்ஸ் வைத்திருக்கிறேன். அதை வைத்துக் கொண்டு சொந்த உபயோகத்திற்காகக் கடன் வாங்க முடியும். விவசாயி உரம் பெற வேண்டும்; தக்காளிக் கடன் பெற வேண்டுமென்றால்,

[திரு. என். வரதராஜன்] [1970 மார்ச் 14]

மீன் இணைப்பு பெற வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு நேரமும் கர்ணம், கிராம முன்சிப் ஆகியவர்களிடம் சென்று லஞ்சம் மற்றும் தோல்லைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசு கிராமாதிகாரிகளிடமிருந்து விவசாயிகளுக்கு முதலில் விடுதலையைப் பெற்றுத் தரவேண்டும். அவர்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுத் தாருங்கள் என்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலத்தின் சர்வே நம்பர், பட்டா நம்பர், நிலத்தின் அளவு முதலிய விவரங்களைக் கொண்ட நில உரிமைக் கார்டு விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டால் அவர்கள் ஒவ்வொரு முறையும் கிராமாதிகாரிகளிடத்தில் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்காது.

மனுநீதி நானைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் பரிமாறப் பட்டன. மனுநீதி நாள் எந்த நல்ல நோக்கத்திற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டதோ அது தோல்வியடைந்து வருகிறது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நானே பல மனுநீதி நாளன்று சென்றிருக்கிறேன். அங்கே தாசில்தார் உட்கார்ந்திருக்கிறார். மனுநீதித் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டுமென்றால் தாசில் தாருக்குக் கூடுதலான அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். பாதை, குளம் போன்ற புறம்போக்கு நிலத்தை சர்க்கார் தரிசாக மாற்றம் செய்ய வேண்டும். அந்த வட்டத்தில் இருக்கும்படியான சில முக்கியமான அதிகாரிகளும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் பெருந்தலைவர்களும் கொண்ட நிரந்தரத் குழு செயல்பட வேண்டும் அப்போதுதான் மனுநீதித் திட்டம் நிறைவேறும், இப்போது, 100 மனுக்கள் வந்தால் 93 மனுக்களிலும் எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியாமல் இரண்டு மனுக்களுக்கு மட்டும் பட்டா மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. இந்தத்திட்டம் வெற்றிகரமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டால் அது வெறும் பிரமையாகத்தான் இருக்கும். இதிலே மறு பரிசீலனை தேவை என்று சொல்லுகிறேன். இது நல்ல திட்டம். மனுக் கொடுப்பவர்கள் தாசில்தார் அலுவலகத்தைத் தேடிப் போகாமல், விவசாயிகளைத் தேடி அதிகாரிகள் போகும் திட்டம் எட்டாளவில் நிற்கக் கூடாது.

அடுத்தபடியாக நிலத்தின் தரத்தையும் நாம் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில் காட்டாறு கட்டுமீறிப் போய் நஞ்சை நிலத்தைப் பாழ்படச் செய்து அதை நாளாவட்டத்தில் புஞ்சையாக்கி இன்னும் சொல்லப்போனால் சாகுபடிக்கு அருகதையற்றதாக ஆக்கிவிடுகிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலத்திற்கும் நஞ்சைக்கான வரி விதிக்கப்பட்டு கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் கட்டிக்கொண்டு வருகின்றார்கள் என்றால் இதைவிட அநியாயம் வேறு இருக்கமுடியாது. இதை மாற்ற வேண்டும். இதை மாற்றுவதற்கு அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இதற்காக ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி அப்படிப்பட்ட நிலம் எங்கெங்கே

1970 மார்ச் 14] [திரு. என். வரதராஜன்]

இருக்கின்றது என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு, பணம் செலவழிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பின், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பி இப்படிப்பட்ட பிரதேசம் எங்கெங்கே இருக்கிறது என்று ஆராய்வதற்கு வழி வகை காணவேண்டும் அல்லது மாவட்டங்களிலுள்ள அபிவிருத்தி மன்றமாவது இது பற்றி ஆலோசனை செய்து இப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு வரி விதி விலக்கு அளிக்க உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் விவசாயிகளைப் பற்றி ஏராளமாகப் பேசப்படுகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முன்பொரு சமயம் மறைந்த முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் விவசாயிகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, 'விவசாயிகளைப் பற்றி எனக்கு நன்கு தெரியும், ஒன்று மாளிகையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, அந்த நிலங்கள் எல்லாம் எனக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லும் விவசாயி, இரண்டாவது ரகம் வரப்பினில் குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு நிலத்தைச் சுற்றிவந்து இந்த நிலம் என்னுடையது என்று சொல்லும் விவசாயி மூன்றாவதாக நிலத்தில் இறங்கி உழுது பயிரிட்டு பாடுபடும் விவசாயி—ஆக இந்த மூன்று வகை விவசாயிகளையும் எனக்கு நன்கு தெரியும்' என்று அன்றைக்கு அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைச் சொல்லிவிட்டு 'இவர்களில் எவன் விவசாயி எவன் உண்மையாக நிலத்தில் உழைப்பவன் என்று எனக்குத் தெரியும்' என்று மறைந்த அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை இந்தச் சர்க்கார் கடைசி வரையில் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, இந்த சீர்திருத்தங்களுக்கு எதிர்ப்பு எந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் எந்தத் தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் எதிர்த்து நின்று நிலச்சீர்திருத்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கின்றது இந்த அரசு.

சுதந்திரக் கட்சியினர் கூறுகின்றார்கள் இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்களால் எல்லாம் பாழாய்ப் போய்விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். விவசாயி வாழ முடியாது என்கிறார்கள். உள்ள பிரச்சனை மூன்று கோடி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இன்று அடிமைப்பட்டு, அச் சுறுத்தப்பட்டுக் கிடக்கின்றார்கள். நிலப் பிரபுக்களின் இரும்புப்பிடியில் அவர்கள் சிக்கிக்கொண்டு வாழ்வை இழந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இதை உடைத்தெறிந்தால்தான் விவசாயம் முன்னேறும், உற்பத்தி பெருகும். முதலில் இந்தச் சுரண்டலை ஒழிக்க வேண்டும். வக்கீலுடைய வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு இல்லை, டாக்டருடைய வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு இல்லை என்று எல்லாம் சுதந்திரக்கட்சியினர் சொல்லி, அதைக் காட்டி இதை எதிர்க்கத் துணிந்தார்களே தவிர அவர்களுக்கும் உச்ச வரம்பு வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. எனவே இதையெல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொண்டு இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாகவும் விதிவிலக்கின்றியும் திறமையாகவும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1970 மார்ச் 14]

இன்று தமிழ் நாட்டில் பொதுவாக அதிகாரிகள் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள், “பத்திரங்கள் பறக்கின்றன, பல ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன” என்று. இப்படி சட்டத்தின் நோக்கங்களை ஈடேறச் செய்யாமல் இருப்பதற்காக எழுதப்படும் இப்படிப்பட்ட பத்திரங்கள் செல்லாது என்று அரசு உத்திரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து தண்டத் தீர்வையைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். மொகலாய் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலும் அதற்குப் பிறகும் பல துறைகளில் என்னென்னவோ மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தாலும் இப்படிப்பட்ட சில தீர்வைகளை விதிப்பதில் ஒரு மாறுதலும் இருக்காது போல் இருக்கின்றது. ஒரு விவசாயியை தீர்ப்பந்தப் படுத்தி அவனிடமிருந்து 15 ரூபாயை தண்டத்தீர்வை என்று வசூலிப்பதில் ஏதோ இந்த அதிகாரிகள் இப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்களோ தெரியவில்லை. எனவே இதை ஒழிப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையில் சமூக சுகமும் தேவைப்படுகிறது.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது இந்த அரசு ஊழியர்களுடைய இரகசிய குறிப்பேடு முறை அறவே ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது. காலம் சென்ற அண்ணா அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள், இந்த முறையை ஒழித்திட வேண்டும் என்று, சொல்லி மூன்று ஆண்டு காலம் ஆகிறது ஆனால் நடை முறையில் இன்னும் அப்படியேதான் இருந்து வருகிறது. இந்த முறையிருப்பதால் மேலதிகாரிகளின் முறையற்ற பயமுறுத்தல்களுக்கு இடம் ஏற்படுகிறது. கீழ் தட்டில் உள்ள அதிகாரிகள் சுதந்திரமாக செயல்பட இப்படிப்பட்ட இரகசியக் குறிப்பேட்டு முறை இருக்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொண்டு மேலும் அரசு ஊராட்சி-நகராட்சி மன்றங்களுக்கு கடன் வழங்குதலைப் பற்றி மட்டும் ஒரே ஒரு கருத்தைக் கூறி முடித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

நகராட்சி மன்றங்கள் அபிவிருத்தி பணிகளுக்காக அதாவது பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது, பஸ் ஸ்டாண்டுகளைக் கட்டுவது போன்ற அபிவிருத்திப் பணிகளுக்காக அரசிடம் கடன் கேட்கும்போது அப்படிப்பட்ட கடன்களை வட்டியில்லாக் கடன்களாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக திண்டுக்கல் நகராட்சிக்கு குடிதண்ணீர் சப்ளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் அரசு கடனாக வழங்கிற்று. இதில் கிட்டத்தட்ட 25 லட்சம் ரூபாய் வட்டியாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட வட்டியை அந்நகரமக்களே தாங்க வேண்டி இருக்கின்றது. எனவே இப்படிப்பட்ட நெருக்கடிகளை அகற்ற அரசு ஆபிஸோசிக்ஸ் வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1970 மார்ச் 14]

திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள வருவாய்த் துறை மான்யக் கோரிக்கை மீது நடைபெறும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை அளித்த மைக்காக எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கடந்த மூன்று ஆண்டுகாலத்தில் பல்வேறு திட்டங்களை ஆண்டுக்கு ஆண்டு விரிவுபடுத்தி நிர்வாகத்தினைச் செம்மைப்படுத்துவதிலும் தூய்மைப்படுத்துவதிலும் துரிதப்படுத்துவதிலும் தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு இன்றைக்கு நல்ல பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. இதே நேரத்தில் நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் நீண்ட நெடுங்காலமாக அற்றுப் போயிருந்த தொடர்பை இப்போது மீண்டும் ஏற்படுத்தி, மனுநீதி நாளைச் செயல்படுத்தும் முறையில் பல்வேறு துறை அதிகாரிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் பெரியதொரு இணைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் கிராமங்களுக்குச் சென்று பல்வேறு தொல்லைகளிலும் இடர்பாடுகளிலும் உள்ள அவர்களுக்கு ஆவன செய்து அவர்கள் துயர் தீர்க்கும் பணியினை நமது அரசு செம்மையாகச் செய்து வருகின்றதைப் பார்க்கின்றோம். பன்னெடுங்காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்த பல குறைகள் இந்த முறையினால் 30 நாட்களுக்குள் தீர்க்கப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். தஞ்சை மாவட்டத்தினைப் பொருத்த வரையில் இந்தத் திட்டம் வெகு சிறப்பாக, மிக வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றதைப் பார்க்கின்றோம். அதற்குக் காரணம் மனுநீதி கண்ட சோழன் தஞ்சைத் தரணியிலே தனது மகன் தேரையோட்டி ஒரு கன்றினைக் கொண்டு விட்டதற்காக அந்தக் கன்றின் தாய்க்கு நீதி வழங்குவதற்காக தன்னுடைய மகனின்மீது தானே தேரோட்டி நியாயம் வழங்கினானே அந்தப் பரம்பரையினர் இன்னும் அந்த மண்ணில் வாழ்வதாலோ என்னவோ, இது அங்கே மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. கலைஞர் ஆட்சியிலே இன்று தஞ்சை வாழ் மக்களுக்கு மனுநீதி கிடைக்கின்றது என்று அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் இன்று மகிழ்கின்றனர். தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைய தினம் இந்த மனுநீதி திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவேண்டும் என்பதற்காக விவசாயிகளுடைய துயர்களைத் துடைப்பதற்காக சாதாரண அரிசனங்களுடைய இல்லங்களுக்குச் சென்று கூட அவர்கள் குறைகளைக் கேட்டறிந்து செயல்படுகிறார். எனவே இப்படிப்பட்ட முறையினால் பொது மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் நல்லதொரு இணைப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிராம ஊழியர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அது பற்றி இரண்டாவது சம்பளக் குழு பரிந்துரை செய்ய வேண்டும் என்று அந்தப்

[திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1970 மார்ச் 14]

பிரச்சனையை அவர்கள் முன் வைத்து இருப்பது சிறப்பானதாகும். இது அவர்கள் பால் இந்த அரசு கொண்டுள்ள நல்லெண்ணத்தைக் காட்டுகிறது.

அடுத்து பல மாவட்டங்களில் பல வட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதாக அல்லது பிரிக்கப்பட இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதையொட்டி பேராளுரணியைத் தனித் துணை வட்டமாக பிரிக்கப்பட இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் நான் இந்தச் சமயத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புவது, பேராளுரணி தனித் துணைத் தாலுக்காவை ஒரு தனிவட்டமாக தாலுக்காவாக அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்காக நான் ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோளைக் கொடுத்து இருக்கின்றேன். நிர்வாகத் திறன் கருதி பட்டுக்கோட்டைத் தாலுக்காவிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலம் போன்ற பிரக்காவை இதனுடன் இணைத்து இதைத் தனித் தாலுக்காவாக அமைத்திடல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நிர்வாகத்துறையினர் இதை ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்புதலுக்காக அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கின்றது என்று கருதுகின்றேன். இதை விரைவில் செயல்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதே நேரத்தில் தாசில்தார் அலுவலகத்திற்கு கட்டிட வசதி—பேராளுரணி தனித்தாலுக்காவிற்கான கட்டிட வசதி—ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும். இதற்கான குறிப்பு ஒன்றும் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கின்றது. அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்று இந்த அளவோடு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்பு இருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளின் மீது என் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கொடுத்து இருக்கும் வெட்டுப்பிரேணைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள் வழக்கம்போல காங்கிரசை ஏதோ ஒரு சாக்குக்காக சாடிப்பேசினால்தான் பாக்கி வேலைகள் நடக்கும் என்று அந்தப் பழைய பல்லவியைப் பாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர, அதை விடுவதாகத் தெரியவில்லை. “இருபது ஆண்டுகாலம் நீங்கள் நடத்தினீர்கள், இப்போது நாங்கள் நடத்துகிறோம் பாருங்கள்” என்று சொல்லி அன்றைக்கு ஏதோ ஒன்றிரண்டு தவறுகள் நடந்து விட்டால் நாங்கள் இப்போது நூறு தவறுகளைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று எடுத்துக் காண்பிப்பது போலத்தான் நீங்கள் நடந்து கொண்டு வருகின்றீர்கள். இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில் என்ன செய்து இருக்கின்றீர்கள்? செய்தது என்றால் அதெல்லாம் வாயளவில்தான் இருக்கின்றதே தவிர

1970 மார்ச் 14] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

செயலில் என்ன செய்து இருக்கின்றீர்கள் என்பதை மக்கள் கேட்க விரும்புகின்றார்கள், அவர்கள் சார்பாக நான் கேட்கிறேன். உலகத்தில் அரசியல் எந்தப் போக்கில் போனாலும் சரி, அல்லது அரசியலில் எந்த நிலையில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டாலும் சரி, இந்த ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டு இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தில் இருக்கும் “ஜபர்தஸ்து” எந்த விதத்திலும் மாறப்போவது இல்லை. முன்பு எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது சொல்லிக் கொண்டு இருந்தீர்கள், “பார்த்தீர்களா, எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள், ஆனால் நிர்வாகம் எப்படியிருக்கிறது” என்று. ஆனால் இவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகு அதெல்லாம் அதிகமாகித்தான் இருக்கிறதே தவிர எந்த விதத்திலும் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. பிற்போக்குத்தனம்தான் அதிகமாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. எந்த விதமான முற்போக்கையும் பார்க்கமுடியவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் என்றாலேயே அதற்கு ஒரு தனி அந்தஸ்து. ரெவின்யூ போர்டிலிருந்து கடைசி வரை இந்த டிப்பார்ட்மென்ட் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு சின்னமாக இருந்து வருகிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் அப்டினிஸ்ட்ரேஷனும் அப்படித்தான். (ஓர் உறுப்பினர்: 20 ஆண்டுகளாக இருந்ததுதானே.) இருபது என்ன, இருநூறு வருடங்களாக அதை ஆதரித்து வந்தீர்களே. முன்பு நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்? பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பார்த்தீர்களா, இதுமாதிரி ஏகாதிபத்தியம்தான் நமக்கு சரி என்று சொன்ன அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே நீங்கள். அவர்கள் வழி வந்தவர்கள்தானே நீங்கள். நீங்கள் என்ன மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறீர்கள்? முன்பெல்லாம் அமைச்சர்கள் பின்னால் தாசில்தார்கள் போகிறார்கள், கலெக்டர் போகிறார் என்றெல்லாம் சொல்லி வந்தீர்கள். அப்படிச் செல்வதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வந்தீர்கள். இதுவரை அப்படி நீங்கள் ஏதாவது குறைத்திருக்கிறீர்களா? இப்போது அமைச்சர்கள் என்ன தனியாகவா போகிறார்கள்?

மனு நீதி நாளைக் கொண்டுவருவதாக ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். அந்தக் காலத்தில் மாடு வந்து மணி அடித்து நீதி கேட்டது. இப்போது அந்த மாட்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மணி அடித்தால் உங்கள் காதில் கேட்பதில்லை. ஆனால் சிகப்பு கறுப்புத் துணி போட்டு மணி அடித்தால்தான் அது பெரிசாக உங்களுக்குக் கேட்கிறது. அதில் சரியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நீதிதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு நீதி என்று நடக்கவில்லை.

இப்போது தாசில்தார்களுக்கு டெலிபோன் கொடுக்கிறீர்கள். வீட்டுக்குப் போக வேண்டாம். டெலிபோனிலேயே சொல்லி செய்து கொள்ளலாம் என்றுதானே கொடுக்கிறீர்கள்? நிர்வாகத்திற்காகவா கொடுக்கிறீர்கள். தாசில்தார் வீட்டுக்கு என் போக வேண்டும்? மாவட்ட செயலாளர் அல்லது அங்கத்தினர் டெலிபோனிலேயே கூப்பிட்டுச் சொல்லலாம் என்றுதானே டெலிபோன்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 14]

வசதி செய்து கொடுக்கிறீர்கள். உங்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளத்தான் இந்த வசதியைக் கொடுக்கிறீர்கள். எங்கும் பஞ்சம் என்று சொல்கிறீர்கள். இப்போது டெலிபோன் கொடுப்பதுதான் முக்கியமான வேலை? இதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று பார்த்தீர்களா? இதுதான் சிக்கனம்? தாசில்தார் டெலிபோனை எடுத்தால் மணி அடிக்கும், இதுதான் மனு நீதி. (ஓர் உறுப்பினர் : சப்ஜெக்டைப் பற்றிப் பேசுங்கள்.) ஏதாவது இருந்தால்தானே பேசுவது? என்ன சப்ஜெக்ட் இருக்கிறது? ஏதாவது திட்டங்கள் போடப்பட்டு நிறைவேற்றியிருந்தால் அதைப் பற்றிச் சொல்லலாம். ஒன்றுமே இல்லையே. நாங்கள் செய்ததைத்தானே நீங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஏதாவது திட்டங்கள் கொண்டு வந்தால் ஆலோசனை கூற முடியும்.

ரெவின்யூ போர்ட் அப்படியே இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டரும் அப்படியே இருக்கிறார். தண்டல்நாயகம் என்று பெயரை மட்டும் மாற்றியிருக்கிறீர்கள். வேறு என்ன முன்னேற்றத்தைச் செய்திருக்கிறீர்கள்? விவசாய வருமான வரி இருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் வந்த பிறகு அது நீக்கிவிடப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. எந்தச் சர்க்கார் சொன்னாலும் அல்லது செய்தாலும் தப்பு என்றால் தப்பு என்றுதான் சொல்வேன். இந்த விவசாய வருமான வரியை அடியோடு நீக்கிவிட வேண்டுமென்று என் ஆலோசனையைக் சொல்கிறேன். 1961-62-ல் இருந்து விவசாய வருமான வரி கட்டவில்லை என்று ஏழை விவசாயிகளுக்கு நோட்டீஸ் வந்துகொண்டிருக்கிறது. முன்பு கம்பவுண்டிங் இருந்தது. கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு என்ன தெரியும்? 100 ஏக்கர் காட்டு நிலம் வைத்திருப்பான். அவன் கணக்குக் கொடுத்திருக்க மாட்டான். உண்மை. சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியுமா? தாசில்தார்களுக்கு என்ன வேலை? டெலிபோன் கொடுத்துவிட்டால் வீட்டிலேயே உட்கார்ந்து விடுவார்கள். முன்பே இவ்வளவு ஏக்கர் இருக்கிறது, அதற்கு இவ்வளவு வரி உண்டு என்று சொல்லியிருக்கலாம் அல்லவா? இப்போது ஏக்கருக்கு ரூ. 200 வீதம் 100 ஏக்கர்களுக்கு ரூ. 20,000 என்று போட்டு ரூ. 7,000 ரூ. 8,000 என்று வரி செலுத்த நோட்டீஸ்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதுதான் மனு நீதி! வழங்கும் சர்க்காரின் கோலமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நூறு ஏக்கர் இருக்கிற வன் ஏழை விவசாயியா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஏழை படும் பாடு என்று ஏழையாக ஏழு லட்சம், எட்டு லட்சம் ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு நடிப்பதில் லையா? இப்போது டாக்ஸ் 11 லட்சம் பாக்கியிருக்கிறதே. அவரும் ஏழையா? ஏழை என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஏழை என்றால் விவசாயம் புரியாதவன் என்று அர்த்தம். பிச்சை எடுத்து சங்கரா சிவசம்போ என்று செல்பவர்கள் தான் ஏழைகளா? ஏழை என்றால் விஷயம் புரியாதவன் என்றுதான் அர்த்தம்.

1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏழை என்றால் அறிவில் ஏழை, பணத்தில் ஏழை, ஆற்றவில் ஏழை என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற ஏழை எந்த ஏழை?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அறிவில் ஏழைகளாக இருப்பவர்களும் ஏழைகள்தான். தமிழ் உங்களுக்குத்தான் தெரியுமோ. நானும் விஷயம் புரியாத ஏழையாகத்தான் இருக்கிறேன். நீங்கள் ஏழை, நான் பரம ஏழை. கம்பவுண்டிங் பிரச்னையைத் தீர்த்தால் வரவேற்பேன். 7½ ஏக்கர் என்று செய்திருக்கிறீர்கள். விவசாய வருமான வரி வழக்குகள், பைசல் செய்யப்படாத வழக்குகளை நேரில் பார்த்துக் தீர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்டங்களைப் பிரிப்பது நல்லது என்பது என் ஆலோசனை. நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெற வேண்டுமென்றால் எல்லா மாவட்டங்களையும் இரண்டு இரண்டாகப் பிரித்து—இப்போது 14 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன—முப்பது மாவட்டங்களாகப் பிரித்தால் கூட நல்லது என்பது என் அபிப்பிராயம். இருக்கிற மாவட்டங்களை இரண்டு இரண்டாகப் பிரித்தால் நல்லது. இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் மக்களின் பிரச்னைகள் தீரவேண்டுமென்றால் எல்லா மாவட்டங்களையும் இரண்டு இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்பது என் ஆலோசனை.

தேற்றையதினம் பத்திரிகைகளில் ஒரு செய்தி வந்தது. தாளவாடி பிரிக்காவில் மைசூரில் ஒருவர் வந்தவர்களின் மேல் உள்ள வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டுள்ளது பற்றி என் நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது நல்லதொரு சமீக்கை—பக்கத்து மாநிலத்தில் உள்ள ஏதோ ஒரு சிலர் தவறு செய்துவிட்டாலும்—அதை வாபஸ் வாங்கியது குறித்துப் பாராட்டுகிறேன். அதேபோல் மைசூர் மாநிலத்தில் இருப்பவர்களும் மனிதாபிமானத்தோடு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று இச்சபை மூலம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவேரி நதிப் பிரச்னை இருக்கிறது. நமக்குரிய பங்கு, சட்டப் படி நமக்கு வர வேண்டிய பங்கு, ஒப்பந்தப்படி நமக்கு வரவேண்டிய பங்கு நமக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதில் எல்லாக் கட்சிகளும் சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகூட, இந்தப் பிரச்னை கடுமையாகப் போகாத நிலையில் மைசூர் அரசாங்கமும் நம்முடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தாளவாடி பிரிக்கா என்பது கன்னடம் பேசும் பகுதி. அது ஒரு மலைப் பகுதியாகும். 245 சதுர மைலில் 80 சதுர மைல்தான் ரெவின்யூ ஏரியா. பாக்கியுள்ளவை காடுகள். அங்கு போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. அங்கு கல்விக்கூடங்கள் கிடையாது. கோர்ட்டுக்குப் போகும் விஷயத்தில் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டம்

[திரு. ஈ. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 14]

படுகிறார்கள். தாளவாடியிலிருந்து கோபிச் செட்டிப்பாளையத் திற்கு 50, 60 மைல்கள் தாண்டி வர வேண்டியிருக்கிறது. இப்போதுதான் நேடி பஸ் போக்குவரத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரோடு வசதி போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் மைசூரோடு அப் பகுதியைச் சேர்ப்பதற்கு விரும்ப மாட்டார்கள். அந்தச் சூழ்நிலை அங்கு இல்லை. அங்கிருந்து சாம்ராஜ்நகர் 10, 12 மைல்தான் இருக்கிறது. பஸ் தாளவாடி வந்து வருவதில்லை. தாளவாடியில் உள்ள மக்களுக்குப் போக்கு வாத்து இடைஞ்சல் இருப்பதால்தான் அவர்களிடையே மைசூரோடு சேரவேண்டுமென்கிற எண்ணம் பரவி வருகிறது. மைசூர் அரசாங்கம் தாளவாடியை விரும்பவில்லை. தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் போங்கள் என்று தள்ளுவதற்கும் இல்லை. ரீ-ஆர்கனை சேஷன் ஆக்ட்பாடி அவர்கள் கொள்ளைகாலத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள், தாளவாடி நமக்கு இருக்கிறது. எல்லைச் சாவடிகள் இருக்கின்றன. அவற்றை மைசூர்-தமிழ்நாட்டு எல்லையில் போட்டிருப்போமானால் கொந்தளிப்பு இருக்காது. பன்னரி என்ற இடத்திலே இந்த எல்லைச் சாவடியைப் போட்டிருக்கின்றார்கள். அபிசர்களுக்கு வசதியாக எல்லைச் சாவடிகளா? அல்லது நாட்டிலேயிருக்கும் சர்க்காருக்காக எல்லைச் சாவடிகளா? தமிழகத்திற்கும், மைசூருக்கும் உள்ள எல்லை காட்டிலேயிருப்பதாலே, அதிகாரிகளெல்லாம் உட்கார முடியாமல் இருப்பதாலே இங்கே போட்டுக் கொண்டிருந்தால்—பன்னரி வரையில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, சாதாரணமான போக்குவரத்திற்குக்கூட இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. சேல்ஸ் டாக்கஸ் ஒன்றைப் பார்க்கிறார்கள். மக்களுடைய போக்குவரத்திற்கு இடைக்காலாக இருக்கிறது. எல்லையை 1967-ம் ஆண்டு போட்டார்கள். மீண்டும் பன்னரியில் போட்டிருக்கிறார்கள். போக்கு வாத்து வசதியில்லாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பன்னிக்கூட வசதிதான், கோர்ட்டு வசதிகள் கிடையாது. சாதாரண கேஸுக்குக்கூட கோடுசெய்யப்பாளையத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. சம்ப்ராஜ்ஸ்ட்ரோட் கோர்ட்டோ, கேம்ப் கோர்ட்டோ போட்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சனை இருக்காது என்று அலோசனை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஹவுஸிங் போர்ட்டுக்கு என்று இப்பொழுது 23 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 23 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது என்றால் சரியான முறையில், நியாயமான முறையில் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றனவா? முதலிலே ஒரு திட்டம் போடுகிறோம், பிறகு சிற்சில விஷயங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. 'அடானமஸ் பாடி' என்று வைத்து, கடன் சர்க்காரிடத்தில் ஒரு பகுதியாகக் கொடுத்து, பாக்கி வசூல் செய்யப்பட்ட பணத்தை எப்படிக் கொடுக்கிறார்களோ என்ற நிலையைப் பார்த்தால் சரியாக இல்லை. பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே நான் தலைவராகப் பணியாற்றுவதால் என் கவனத்திற்கு வந்தது. ஏராளமான ஊழல்கள், ஏராளமான கணக்குகள் சரியாக வைக்கப்படாத ஒரு நிலை. சில அதிகாரிகள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாகப் புகார்கள்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இருக்கிறது. என்ன, பிளாட் அட்ஜஸ்ட் செய்து விட்டால் போகிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலை. இதனால் மக்களுக்கு நன்மை இல்லை. சாஸ்திரி நகர் என்ற இடத்தில் இருக்கும் ஹவுஸிங் போர்டைச் சார்ந்த இடத்தில், விளையாட்டுப் பூங்காக்களுக்கு என்று சில இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தப் பூங்காக்கள் அப்படியே இருக்கின்றனவா? அவைகளை யெல்லாம் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி பிளாட் போட்டு, அதிக விலைக்கு விற்று, வியாபாரம் மாதிரி செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. பல காலனிகள் கட்டுகின்ற இடத்திலே, பொதுமக்களுக்கு உதவியாக பூங்காக்கள் இருக்க வேண்டுமென்று செய்யும்பொழுது அவைகளில் ஏன் பிளாட்கள் போட வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். சர்க்காரின் பணத்தில், ரோடுகள் போட்டு, எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்க ஹவுஸிங் போர்ட் இருக்கிறது. அங்கிருந்து ரூ. 2,000 என்று குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, 10,000 ரூபாய் என்று அவர்கள் விற்றுக் கொண்டு லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்த நிலை ஹவுஸிங் போர்டில் இருப்பதால், 'அடானம்ஸ் பாடி' என்று விடுவதைவிட சர்க்காரே மேற்பார்வை பார்த்து செபவது மட்டுமல்ல, அதற்கென்று அக்கவுண்ட்டஸ்க்குத் தனி ஆடிட் போட்டு, பூரணமாக விசாரித்து, மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிளாட்ஸ் விநியோகம் செய்வதிலும் ஊழல்கள். அவருக்குக் கொடுத்தார், இவருக்குக் கொடுத்தார், அதிகாரிகளுக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள், அமைச்சர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள் என்ற புகார்கள் நிறைய வருகின்றன. ஆக 'கோடிப்பை பண்ணி, இன்னின்ன தகுதியுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். 23 கோடி ரூபாய் கடன்களைக் கொடுத்து, வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க என்று வந்த நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது? நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்று எடுத்துப் பார்த்தால், மிகவும் அவமானப்படும் வகையில் இருக்கிறது. 10, 15 கார்டிகள் எதற்கு? 5, 6 ரோடு ரோலர்கள் எதற்கு? ரோடு ரோலர்களைக் கொண்டு வீட்டை இடித்துச் சமப் படுத்தவா 5, 6 ரோடு ரோலர்கள்? வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க, சலுகை கொடுக்க ஹவுஸிங் போர்ட் நடந்து கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. சர்க்கார் இதில் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி, கண்காணித்து, யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஸ்டாம்பு ரெஜிஸ்ட்ரேஷன்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி திரு. காசிராமன் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சரவர்களுக்கும் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். மதிப்பீடு என்று போட்டு சர்க்காருக்கு 4½ சதவிகிதம் என்று முடிந்து விட்டது. ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யும் சமயத்தில், குறை

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 14]

வாகப் போட்டு, லட்சம் ரூபாய் என்றால் 30,000 என்று போட்டு, தனிப்பட்டவர்கள் கள்ளச் சந்தையில் ஈடுபட, சர்க்காரை ஏமாற்ற, வருமானத்திற்குரிய வரி கட்டாமல் பயன்படுமோ என்ற அளவில் அமைந்திருக்கிறது. எனவே, அதற்கும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

எந்த இடத்திலே ஊழல் என்றாலும், ஊழல் இருந்தால் கொண்டு வந்து காட்டுங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எத்தனையோ சாதாரணமாக வருகிறது. அது மட்டுமல்ல. ரெவின்யூ இலாக்காவிலே இம்மாதிரிக் குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்டாலும், நிரூபிக்கப்பட்டபின் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், மீண்டும் மீண்டும் தவறுகள் செய்ய வகையேற்படும். வடாற்காடு மாவட்டத்தில், வாலாஜா பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் கையாடல் செய்து தவறு செய்திருக்கிறார். அதையெல்லாம் சொல்வி நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை என்று அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையில் இல்லாத ஒருவர் மீது நீங்கள் குற்றஞ்சாட்டிவிட்டீர்கள் என்றால், அவர் விளக்கம் சொல்ல முடியாது. அமைச்சர்கள், அமைச்சர்களைச் சார்ந்திருக்கும் அலுவலர்கள், அந்த அலுவலர்கள் சம்பந்தமாக இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டுங்கள். இந்த அவையிலே இல்லாத ஒருவர் மீது, அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு விடையளிக்க வாய்ப்பில்லாத ஒருவர் மீது குற்றம் சுமத்துவது முறையாக இருக்காது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தவறு என்று சொல்ல வந்தேனே தவிர, பெயரைக் குறிப்பிடவில்லையே. புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவர்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை என்று புகார்கள் வந்தன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன புகார்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வாலாஜா பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் கையாடல் செய்து, அவர்மீது போலீஸ் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்ற புகார். பெயரைச் சொல்ல வில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புகார் என்றால் அதற்கு ஆதாரம் ஏதேனும் இருக்கிறதா எந்த அளவுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்று பார்த்துப் பேச வேண்டாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் சொல்வது—புகார் வந்தால், ஸ்டே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். புகார் வந்தால் விசாரித்து, தவறுகள் நடக்காமல் காக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதற்கு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். கையாடல்

1970 மார்ச் 14] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

செய்திருக்கும் படியான புகார் வந்தால், போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கு முன்னாலே, சர்க்கார் ஸ்டே கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையைச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சர்க்கார் கொடுத்த ஸ்டே இருக்கிறதா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சர்க்கார் கொடுத்த ஸ்டே உங்களிடம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது உறுப்பினர்கள் ஆங்காங்கு இருந்து செய்திகளைத் தருவது நல்ல முறை ஆகாது.

THIRU T. MARTIN: Sir, when my Leader is in difficulty, I have to instruct him.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஸ்டேர் ஆபத்திலேயிருக்கும் பொழுது அங்கத்தினர் அங்கிருந்து உதவ முடியாது. முன் கூட்டியே உதவியிருக்க வேண்டும்.

நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்பது வேறு. ஆனால் ஸ்டே கொடுத்திருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள். ஸ்டே கொடுத்திருப்பதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறதா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் கையாடல் செய்திருப்பதாகப் புகார் கூறி இருக்கிறார்கள். அதன்மீது சர்க்காரின் நடவடிக்கை என்ன? மேல் நடவடிக்கை எடுக்க உதவியாக இருக்குமென்பதற்காகத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இம்மாதிரி மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசுவது அவ்வளவு முறையானது அல்ல. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் கையாடல் செய்திருக்கலாம். அதனால், கையாடல் செய்யப்பட்டதிலே அரசாங்கத்தின் மூலம் நடவடிக்கைகள் என்ன எடுக்கப்பட்டது என்பதுதானே தவிர, ஏதோ ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ஒரு தவறு செய்துவிட்டார் என்பதற்காக அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்கிறது என்ற பொருள் அல்ல. யாரோ, வெளியிலே கொடுத்த புகாரை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு பேசுவது நல்லதல்ல. கையாடல் என்றால், யார், எப்பொழுது என்றும், அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் என்ன தவறியது என்றும் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, புகார் இருக்கிறது என்று சொல்லி, அது நிரூபணம் ஆகாவிட்டால், அது அவர்களுக்கும் உகந்தது அல்ல, சர்க்காருக்கும் உகந்தது அல்ல.

[1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், சர்க்கார் ஸ்டே கொடுத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஸ்டே கொடுத்திருப்பதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறதா? உறுப்பினர்கள் தங்கள் கட்சித் தலைவருக்குத் துணை இருக்க வேண்டும். கட்சித் தலைவரை ஆபத்திலே விட்டுவிடக் கூடாது. ஆபத்திலே இருக்கிறார் என்று திரு. மார்டின் அவர்கள் சொன்னதாலே சொல்லுகிறேன். ஆபத்திலே ஆக்கி விட்டுவிட்டு அப்புறம் உதவிக்குப் போக வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : “ difficulty ” என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “ difficulty ” என்றால் தமிழில் என்ன அர்த்தம்? ஆகவே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள், தனிப்பட்ட ஒருவரைப்பற்றி, அவையிலே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி அவையிலே குறிப்பிடுவது முறையாக இருக்காது. சர்க்காருக்கு எந்த வகையில் பொறுப்பிருக்கிறது? சர்க்கார் ஸ்டே கொடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறதா? ஸ்டே கொடுத்திருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் சொல்லுங்கள். ஸ்டே கொடுத்திருக்கிறது என்றால் அதற்கு ஆதாரம் என்ன இருக்கிறது? தவறுகள் சர்க்காரினால் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தால் சர்க்கார் மீது குற்றஞ்சாட்டலாம். அதை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் மனதிலே வைத்துப் பேசுவது நல்லது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் ஸ்டே ஆர்டரைக் காட்டுங்கள் என்று சொன்னால் நான் ஸ்டே ஸ்டே ஆர்டரைக் காட்டுங்கள் என்று சொன்னால் நான் ஸ்டே ஆர்டர் காபி வாங்குவதற்கு அப்ளிகேஷன் போட்டு, அதற்காக ஒரு ஆபீஸ் வைத்துக் கொண்டு, காப்பி வாங்கி சப்மிட் பண்ண வேண்டுமா? குற்றச்சாட்டை சாட்டிவிட்டு நான் தப்பித்துக்கொள்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. இன்று ஸ்டே ஆர்டர் வேண்டும் என்று கேட்டவுடன், நாளைக்கே உடனே பைலை என்னிடம் அனுப்பிவிடுவார்களா? இது சட்டசபை. இது கோர்ட்டு அல்ல. குற்றச்சாட்டி சொல்ல எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. குற்றச்சாட்டை சொன்னவுடனேயே அதற்கு ஆதாரம் கொடுங்கள், டாக்குமெண்ட் கொடுங்கள், ஸ்டாம்பு பேப்பரில் ஆதாரம் கொடுங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னால் நான் எப்படி இங்கே பணியாற்ற முடியும்? (ஆரவாரம்). சட்ட மன்றத்தில் எப்படி நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவராகப் பணியாற்ற முடியும்? ஆகவே தான் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் ஆதாரம் கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது, அமைச்சர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்படியில்லை, இப்படிச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும் ஸ்டாம்பு பேப்பரில் ஆதாரம் கொண்டு வந்தாக வேண்டும், கையெழுத்துப் போட்ட ஸ்டே ஆர்டர் உங்களிடம் இருக்கிறதா என்று கேட்டால், நான் சொல்கிறேன், எங்களுக்கு உரிமை

1970 மார்ச் 14] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கொடுங்கள் நான் வேண்டுமென்று ஏழுதியவுடன் உடனே மறுநாள் எனக்கு அனுப்பிவிடுங்கள், நான் அடுத்த நாளே இங்கு கொண்டு வந்து சமர்ப்பித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், ஆதாரத்தை இப்பொழுதே கையிலே கொடுங்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. ஸ்டே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னீர்கள். அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்றுதான் கேட்டேன், வேறு அல்ல. நான் முன்பு ஒரு முறை ஆதாரம் கேட்கும்பொழுது, அடுத்து வருகிற தொடர்கூட்டத்தில் கூடக்கொடுங்கள் என்று தான் கூறியிருக்கிறேன். முன்பு நீங்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சாட்டியபொழுது, ஒரு மாத கால இடைவெளி கொடுத்து, ஆதாரத்தைக் கொடுங்கள் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், உரிமை இருக்கிறது, உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். ஏதோ அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமையை நான் மறுத்துவிட்டதுபோல, உரிமை இருக்கிறது, உரிமை இருக்கிறது என்று சுட்டிச் சுட்டிக் கூட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. குற்றச்சாட்டு சாட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், குற்றச்சாட்டு சாட்டுகிற நேரத்தில், அதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது என்பதைத்தான் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நினைவூட்டுகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய குற்றச்சாட்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வாலாஜா பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கையாடல் செய்திருக்கிறார் என்பது தான். கையாடல் செய்திருக்கிறாரா? இல்லையா? அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தில் கேள்வி போடுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஏன் நான் பேசக் கூடாதா? கேள்வி நேரத்தில் கேட்டால் பிரங்கம் செய்யக் கூடாது, கேள்வி கேளுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கான கேள்வியைப் போட்டு, அமைச்சர் விடை அளிக்கின்ற நேரத்தில், துணைக் கேள்விகளைப் போட்டு, விவரங்களைப் பெறுங்கள் என்று தான் சொன்னேன். கையாடல் நடந்திருக்கிறதா, இல்லையா, அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், என்று உறுப்பினர் அவர்கள் இப்பொழுது கேள்விக்களைக் கேட்கத் தொடங்கினால், அமைச்சர் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்?

[1970 மார்ச் 14]

திரு. வ. ஜார்ஜ் : இல்லை யென்று சொல்லிவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஏதாவது சொல்வது, அதற்கு இல்லை என்று சொல்வது என்பதற்கு இந்த அவை அல்ல இடம்; வேறு இடத்தில் அதை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. டி. மார்டின் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார். ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். It affects everybody.

பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் 'ஏதாவது சொல்வது' என்று சொன்னார்கள், அப்படியென்றால் அப்படிப் பொறுப்பு இல்லாமலா இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிறோம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள், இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டுப் போகட்டும் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : Sir, he wanted to raise a point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு முன்பு அது. இப்பொழுது சொன்னார்கள், அப்படியில்லை என்று சொல்லிவிட்டுப் போகட்டும் என்று. இந்த இடத்தில் அப்படிப் பேசுவது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை தான் என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், வாலாஜாபேட்டை பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் பணம் கையாடல் செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார். அதுபற்றி அரசின் கவனத்திற்கு இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார். மூன்பு ஒரு முறை கூட நான் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்த நேரத்தில், எருக்கஞ்சேரி விவகாரத்தைப்பற்றி சபையில் எடுத்துச் சொன்னேன். திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள், அப்படியிருந்தால், அதை அரசு கவனிக்கும் என்று குறிப்பிட்டார். மறுநாள் அதற்கான ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தேன். கொடுத்த ஆதாரங்களை அவர் மகிழ்ச்சியோடு வாங்கிக் கொண்டு, அதைப் பற்றி விசாரணை செய்வதாகச் சொன்னார். அதைப்போலவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்பொழுது தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் கையாடல் செய்திருக்கிறார் என்பதற்கான ஆதாரத்தை நானைய தினம் கொடுத்தால், அரசாங்கம் அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மிக மிகப் பாராட்டுகிறேன், முதல் அமைச்சர் அவர்களை. இது மாதிரி சொல்லிவிட்டால் அதற்கு இத்தனை தகராறு வருகிறது? ஸ்பாநாயகர் அவர்கள் வகுப்பு நடத்தி, இப்படித்தான் நடக்க வேண்டும், இப்படித்தான் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொடுத்தால், அதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். முதல் அமைச்சருக்கு இருக்கிற பொறுப்பு கூட உங்களுக்கு இல்லையே . . .

1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் தன்னை மறந்துவிடுகிறார். எதைப் பேசுவது, எதைப் பேசக் கூடாது என்பதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. நான் கேட்டதில் எந்தவிதமான முறைகேடும் இல்லை. நீங்கள் பேசுகிறபொழுது குற்றச்சாட்டு சாட்டுகிறீர்கள். நம்முடைய சட்டமன்ற விதிமுறைகள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. ஆதாரத்தோடு, குற்றச்சாட்டுகளைக் கூற வேண்டுமென்று, நீங்கள் பேசுவதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். இன்று இல்லையென்றால், நாளை தருகிறேன் என்று சொன்னால் கூடப் போதும் என்று சொன்னேன். முன்பு ஒரு முறை குற்றச் சாட்டுச் சொன்னபொழுது ஒரு மாத கால இடைவெளி தந்து, அதற்குள் ஆதாரங்கள் தாருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நேற்று முன்தினம் கூட, நீங்கள் என்னிடம் ஒரு காகிதத்தைக் கொடுத்தீர்கள். நீங்கள் எதையாவது என்னிடம் கொடுத்தாவிட்டு, அதுதான் ஆதாரம் என்று சொன்னால் நான் அதை எப்படி எடுத்துக்கொள்ள முடியும்? நீங்கள் கொடுத்தது ஒரு காகிதம், ஆதாரம் அல்ல என்று தான் சொன்னேன். டாருமெண்டு என்றால் என்ன என்பது குறித்து விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அது வேறும் காகிதம் என்று சொன்னேன். எதையாவது கொடுத்துவிட்டு, அதைப் பேரவைத் தலைவர் ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால், அது முறையா? அது முறையல்ல. இந்த மன்றத்தின் மரபையும், கண்ணியத்தையும் காக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில்தான் நான் கேட்டேனே தவிர, பேச வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த மன்றத்தின் மரபையும், கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவதற்குத்தான் நான் இங்கு நின்று கொண்டிருக்கிறேன்

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : ஆன் எ பாரிண்ட் ஆப் ஓர்டர். சபாநாயகர் அவர்கள் பொறுப்பு இல்லாமல் நடக்கிறார் என்று பொருள்பட உறுப்பினர் அவர்கள் வார்த்தைகளை உபயோகித்தார். அப்படி உபயோகிக்கலாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான், பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்லவில்லை; பொறுமை இல்லை என்றுதான் சொன்னேன். அது தப்பாக இருக்கிறது என்றால் நான் அதை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்கிறேன். நான் 'பொறுமை' என்றுதான் சொன்னேன். பொறுப்பு இல்லையே என்று சொல்லவில்லை. சபாநாயகர் அவர்கள் சபையின் மரபையும், கண்ணியத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் மரபையும் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டாம் என்பதற்காகவா நான் இங்கே நின்றுகொண்டிருக்கிறேன்?

[1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் என்ன சொன்னேன் என்றால், இப்பொழுது நடைமுறையில் விவாதத்தில் இருக்கும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு காகிதத்தைக் கொடுத்து, அது ஆதாரம் என்று சொன்னார். அது ஆதாரம் இல்லை, வெறும் காகிதம்தான் என்று நான் சொன்னேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாகுமெண்டை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டு, அது டாகுமெண்டு இல்லை, வெறும் காகிதம் தான் என்று நான் கூறியிருந்தால், பேரவைத் தலைவர் பொறுமை இழந்து பேசுகிறார் என்ற பொருள் அதற்கு இருக்கும், மறந்து பேசுகிறார் என்ற பொருள் அதற்கு இருக்கும். ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெறும் காகிதத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, அதை ஆதாரம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால், அது ஆதாரம் இல்லை, வெறும் காகிதம் என்று நான் கூறுவது முறைகேடா? அதை முறைகேடு என்று கூறக்கூடாது. நமது மன்றத்தின் மரபையும், கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றவேண்டும் என்று சொன்னால், அதில் என்ன தவறு? அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில், பேரவைத் தலைவரை எப்படி அணுகவேண்டும், எப்படிப் பேச வேண்டும் என்பதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். பேரவைத் தலைவர் ஆளும் கட்சிக்குத் துணையாக இருக்கிறார், எதிர்க்கட்சிக்கு துணையாக இருக்கவில்லை, நடு நிலைமையில் இருக்கவில்லை என்று பட்டால், அதை எடுத்துக் கூறுவது எப்படி என்பதற்குச் சட்டமன்ற விதிமுறைகளில் இடம் இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவரை 'நிங்கள் இப்படி நடந்து கொண்டீர்கள்' என்று சொல்வது முறையல்ல. பேரவைத் தலைவரின் மீது குற்றச்சாட்டு சாட்டிக் கூறுவதற்கு வேறு முறைகள் இருக்கின்றன, அதற்கு விதிமுறைகள் இடம் தருகின்றன. அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிற பொறுமை கூட பேரவைத் தலைவருக்கு இல்லை என்று குற்றம் சாட்டுவது மன்றத்தின் மரபையும் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவதாகாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது 'நான் மன்றத்தின் மரபையும், கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றாத முறையிலா நடந்து கொள்கிறேன்' என்று கேட்டால், என்ன பொருள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆதாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் கோர்ட்டு மாதிரி ஸம்மன் கொடுத்து, இதைக் கொண்டுவந்து இப்பொழுது கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், எப்படிச் சொடுப்பது? சட்டசபையில் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. சிஸ்டம்யங்களில் அதிலே தவறுகள் கூட இருக்கலாம். அதற்கு மறுப்பு கொடுப்பதற்கு அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதல் அமைச்சர் அவர்களும், அவையில் உள்ள உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து சபாநாயகர் அவர்களை உயர்த்தி வைத்திருக்கிறோம். முதல் அமைச்சருக்கு

1970 மார்ச் 14]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இருக்கும் பொறுப்பு கூட, அல்லது பொறுமைகூட, சபா நாயகருக்கு இல்லை என்று குறிப்பிட்டதைப்பற்றி இப்பொழுது ஆழ்ந்து சிந்தித்தால், எதிர்க்கட்சித் தலைவரேகூட அது சரியில்லை என்று கருதுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, வருத்தம் தெரிவித்து விடுவது நல்லது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஏற்கனவே சொல்லியாகி விட்டதே. நான் 'பொறுமைகூட' என்று சொன்னது தவறு என்றால், திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். திருத்திக் கொள்வது தான். திருத்திக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் வருத்தப்படவில்லை.

“நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கும் உரை”

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். ‘நயனிலன்’ என்பது அவர் உரைக்கும் உரையே உணர்த்தும். இதற்குப் பொருள் கோவைக் கம்பருக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. நான் வருத்தப்பட மாட்டேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கம்பர் கூட நிறைய சொல்லியிருக்கிறார். அழுத்தம் திருத்தமாக, ஆழமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்கிறார். அடிக்கிற இடத்தில் அடித்துச் சொல்ல வேண்டும். இடிக்கிற இடத்தில் இடித்துச் சொல்ல வேண்டும். கடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதுவும் கூட வள்ளுவர்,

“சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சா னவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது”

என்று கூறியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வள்ளுவர்,

“அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்”

என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ‘அரங்கின்றி வட்டாடல்’ உங்களுக்குப் பொருந்தும்; எங்களுக்குப் பொருந்தாது. எங்களுக்குக் கில்லை அது. ஆகவே, குற்றச் சாட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதிக நோம் ஆகிவிட்டதால், சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில், ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப் பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த காலத்திலேயே ரெவின்யூ போர்டை எடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்யப் பட்டது. அ்தற்குப் பிறகு ஒரு கமிட்டி போட்டுப் பார்க்கும்போது, கமிஷனர்களாகப் பிரித்து வைப்பதில், உரிய பலன்கள் வருமா என்ற சந்தேகம்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 14]

ஏற்பட்டது. பழைய மாதிரியே, ரெவின்யூ போர்டை வைத்துக் கொண்டால் என்ன என்கிற சூழ்நிலை அப்பொழுது இருந்தது. அப்படிப்பட்ட முடிவு எடுத்ததாக ரூபகம். சர்க்காரிடத்தில் பைல்கள் இருக்கும். செயல் படுவதற்குப் பலன்களை மனதில் கொண்டு செய்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்தம். அதில் முக்கியமான ஒரு பகுதியைப் பற்றி நிதி அமைச்சர் சொன்னார்கள். நான் இது மாதிரி புரட்சிகரமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிற திட்டத்திலே, தேர்தலிலே முன்னணியாகக் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றி விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். எத்தனையோ வாக்குகளில் இந்த ஒன்றையாவது நிறைவேற்றுகிறார்கள். எந்தவிதமான முற்போக்குச் சட்டங்களையும் கொண்டு வருவதை எதிர்க்கட்சியில் நாங்கள் ஆதரிப்போம். அதே சமயத்தில் அதை ஆய்ந்து பார்த்து, பயன் உள்ளதாகக் கொண்டு வரவேண்டும். இப்பொழுது 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதற்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால், அதே சமயத்தில், (Comprehensive land legislation) என்று சொன்னார்கள். அந்தமாதிரி (Comprehensive land legislation) வரும்போது, எல்லாவற்றையும் வைத்து, எல்லாவிதமான கருத்துக்களையும் ஒத்துவந்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். இப்பொழுது எந்த நிலையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று தெரியவில்லை.

ஆகவே, அப்படிக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னால், ஒன்றைச் சிந்திக்க வேண்டும். நில உச்ச வரம்பு என்று வரும்போது, 10 லட்சம், 20 லட்சம் என்று சொத்து வைத்துக் கொண்டு, சிரிமாக்கரர்கள் மற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள், வியாபாரத்தில் சாதாரணமாக சம்பாதிக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வருமானத்திற்கும் உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும். சமுதாயத்தில் உச்சவரம்பு கட்டுவதனால் எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இல்லை. ஆனால், நிலத்திற்கு மட்டும் என்று இருக்கக் கூடாது. உச்ச வரம்பு வேண்டியதுதான். சிலரிடத்தில் நிலங்கள் அதிகமாகி, உற்பத்தியைப் பெருக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை என்றால், நிலப் பிரபுத்துவம் பெருகியிருக்கிறது என்றால், அதற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டியதுதான். ஆனாலும், இந்த 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் போதுமானதா இல்லையா என்று ஒரு கருத்து. அதே நிலையில் விதிவிலக்குகள் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நீக்கி, நிலமைகளைக் குழப்ப விதிவிலக்கு இருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இப்பொழுது அதிகமாகப் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை. பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து சிக்கிரமாகச் சட்டம் வருவதாக இருந்தால் கொண்டு வரட்டும்,

1970 மார்ச் 14] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

ஆனாலும், அதே சமயத்தில் விவசாயிகளை மட்டும், திருநெல்வேலி, தவறுசெய்கிருார்கள், கொள்ளை அடிக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டவேண்டாம். எத்தனையோ பேர்கள் லட்சம் லட்சமாகப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு, கருப்புச் சந்தையிலே திரட்டி வரிகளை ஏமாற்றிவிட்டு பெரிய பெரிய பதவியில் இருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்லவர்களாகத் திரிந்து கொண்டு, உயர்ந்து கொண்டு இருக்கும்போது, ஏழை விவசாயிகள் 30 ஏக்கர் வைத்திருந்தால், அவன் திருடன், கொள்ளைக்காரன் என்று சொல்லிப் போட்டு, 'பிழிந்து விடுவேன், ஜாக்கிரதை' என்று மிரட்டுவது நியாயமா? கருப்புச் சந்தைக்காரர்கள், வரி எய்ப்பவர்கள் மீது பெரிய நடவடிக்கை எடுங்கள். மன்றத்தில் நிறுத்துங்கள், பட்டணத்தில் இருக்கும் முதலாளிகள் மேல் நடவடிக்கை எடுங்கள். பரிபூரணமாக சர்க்காரை ஆதரிப்போம். கருப்புச் சந்தைக்காரர்கள், பெரிய பணக்காரர்கள் இவர்களிடம் வரி பாக்கியிருப்பதைச் சரியாக வசூல் செய்தார்களா? எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், சமுதாயத்தில் சம நீதி எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டும், சம உரிமை எல்லாவற்றிற்கும் இருக்க வேண்டும், உச்சவரம்பு

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர்களை லாந்தக் கம்பத்தில் தூக்கி மாட்டுவேன் என்று நேரு பிரான் சொன்னார்களே. எங்கே, எத்தனை பேர்களை மாட்டினார்கள்? (சிரிப்பு)

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: “நாங்கள் மூன்று படியரிசி போடாவிட்டால் முச்சந்தியில் அடியுங்கள்” என்று நிதி அமைச்சர் சொன்னார்களே, அதை எப்பொழுது செய்யலாம்? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கேட்பது ஒன்று, பதில் சொல்வது ஒன்று. அதிலே தப்பிக்க முடியாது. நேரு சொன்னது, கள்ளமார்க்கெட்டுக்காரர்களை லாந்தக் கம்பத்தில் தூக்கி மாட்டுவேன் என்றார். நேரு ஆட்சி காலத்தில் எத்தனை பேர்களைத் தூக்கி மாட்டினார்கள்? அதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டு, வேறு சொல்லுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அதே வழியில் வந்த இந்த சர்க்கார், மூன்று படியரிசி போடாவிட்டால் முச்சந்தியில் வையுங்கள் என்றார்களே.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஆகவே, இரண்டும் ஒன்றுதான்? நேரு சொன்னதும், நாங்கள் சொன்னதும் ஒன்றுதான் என்று ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அதை வைத்து நீங்கள் தப்பிக்கா தீர்கள். கெய்ரான் முதல் அமைச்சர்தான். பெரும் சாதனைகள் செய்தவர். இருந்தாலும் அவரை நேரு 'வெளியில் போ' என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் தயாரா?

[1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தயார். இதே சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் வெகு விரைவில் நடவடிக்கைக்கு ஆளாவார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: டந்திரிகளும் வெளியில் போகத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அமைச்சர் மீது தவறு நிரூபிக்கப் பட்டால் வெளியிலே போகத் தயாராக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் பின்னால் பயந்து போகமாட்டோம். மனுநீதி ஆட்சியில் மகன் மீது தேர் ஓட்டியது போல் செய்யுங்கள். நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். தப்பித்துப் போகத் தயாராக இல்லை. நான் சொல்வதெல்லாம், நடவடிக்கை தீவிரமாக இருக்க வேண்டும், நியாயமாக இருக்க வேண்டும், யாராக இருந்தாலும் சரியே, விடக் கூடாது என்பதுதான். மக்கள் நன்மை முதலிடம் பெற வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீதுள்ள எங்கள் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, இரண்டு நாட்களாக நடைபெற்ற விவாதத்தில், மாவட்ட நிர்வாகம், ரெவின்யூ இலாகாவைச் சேர்ந்த மானியங்கள் இவைகள் மேலெல்லாம், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல வகையிலே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்துவிட்டது. பலமாகப் பேசினால் தான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற காரணத்திற்கு உரிய சில குறை நலன்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஏதோ சொன்னார்களே தவிர, அவர்களும் நல்ல வகையில் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். சந்தேகம் இல்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேச்சிலே பொதுவாகக் கருத்துக்களை வரவேற்று இருக்கிறார்கள். அதுவும், அவரை அறியாமலே, ஏற்பட்டிருக்கிற மாறுதல்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ரெவின்யூ போர்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். போன வருஷம் இந்தமாதிரி சொல்லவில்லையென்று எனக்கு ஞாபகம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அப்போதும், ஒரு ஆலோசனை செய்யலாம் என்பதைப் பற்றிச் சொன்னோம். சர்க்கார் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னோம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பொதுவாக இந்த விவாதங்களிலே எல்லாரும் பாராட்ட ஆரம்பித்தால் தெவிட்டும் நிலைமை ஏற்படும். அதற்காகத்தானே என்னவோ, எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, நமது கும்பகோணம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு பாட்டுச் சொன்னார்கள். அது நன்றாக இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்டாம்பு சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்குச் சேர வேண்டிய உபரி வரி, மார்க்கெட் வேல்யூவில் 4½ சதவீதம்

1970 மார்ச் 14] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 50 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமான அளவில் இருந்தால், அது முனிசிபல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் போகும்போது, “கன்சிடரேஷன் ஆஃப் அமவுன்ட்” என்ற அளவில் இருக்கிறது. எந்த அளவிற்குத் தொகை குறைவான பத்திரம் வாங்க முடிகிறதோ, அந்த அளவிற்குத்தான் வரிகிடைக்கிறது. 50 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமான வீட்டை 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்று எழுதினால், முனிசிபாலிட்டிக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் தான் நஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். மார்க்கெட் வேல்யுக்கு விலை கொடுக்கும்படியான அளவில் விதிமுறைகளைத் திருத்தும்படியான ஒரு பிரபோசல் அரசாங்கத்திலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் சட்டமன்றத்தில் பேசிய தொனி, அவர் கவிஞரோ, என்னவோ தெரியாது—அம் மாதிரியாக இருந்தது. திடீரென்று பாட்டுப் பாட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். “பஞ்சமோ நாட்டிலே, பணமோ ஏட்டிலே, மக்கள் நாட்டமோ பண்பாட்டிலே, மந்திரிகள் நாட்டமோ மக்களது ஓட்டிலே” என்று பாட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கு ஊரிலே ஏராளமான கவிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரும் நானும் பாட ஆரம்பித்தால் என்ன ஆகுமோ! (சிரிப்பு) நான் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். “பஞ்சமோ நாட்டிலே, பணமோ ஏட்டிலே” என்று சொன்னார்கள். பணம் ஏட்டில் பட்டுமா இருக்கிறது? வீட்டிலேயும் இருக்கிறது. “மந்திரிகள் நாட்டமோ ஓட்டிலே” என்று சொன்னார்கள். அம் மந்திரிகள் நாட்டம் பூராவும் மக்களது ஓட்டைப்பெற்று நாட்டுக்கு நல்லது செய்பவென்றும் என்பதிலேதான். நான் அவருடைய பாட்டிற்குப் பதவரையும் சொல்லவேண்டும். பதிலும் சொல்லவேண்டும். “தங்கள் நாட்டமோ பஸ் ஓட்டிலே” என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே “பத்து ரூபாய் வரி வரும்” என்று நானும் பாட முடியும். அப்படி பாடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். நாம் ஜனநாயகத்தை நம்புபவர்கள். ஜபமாலையை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அல்லர். பெரிய பெரிய மகத்துகள் ஆட்சி புரிகிறார்கள் என்றால், ராஜகுமாரர்கள் ஆட்சி புரிகிறார்கள் என்றால் அப்படிச் சொல்லலாம். ஏழை எளியவர்கள்தாம் நமக்கு எஜமானர்கள். ‘மக்களுடைய ஓட்டிலே’ என்று சொன்னார்கள். அதில் தப்பு இல்லை. மக்கள் எது நியாயமோ அதைத்தான் செய்கிறார்கள்.

இன்றைக்குப் பொதுவாக ரெவின்யூ துறையில் பல கெடுதல்கள் எல்லாம் போய்விட்டிருக்கின்றன. ‘ரொம்பக் கெட்டது ரெவின்யூ இலாகா’ என்று இருந்ததை நாம் மாற்றியிருக்கிறோம். முன்னாள் மந்திரி திரு. கோ. பூவரசன் அவர்கள் பட்டா கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் சொல்கின்றவைகளையும் கவனிக்கலாம். அவர், ‘இன்னவர்’ என்பதற்காக அல்ல. (சிரிப்பு) இந்த அரசு எவ்வளவோ செய்திருக்கிறது. அதற்காக இதைப் பாராட்டி நாலு வார்த்தைகள் சொல்லக் கூடாதா? பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் எதோ குற்றம் காட்டிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் 2 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஏக்கர்களை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 14]

நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு, குறிப்பாக அரிஜன மக்களுக்கு, வழங்கி இருப்பதைப் பாராட்டிவிட்டாவது சொல்லக்கூடாதா? 18 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பல காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ளவில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்றை மட்டும் நம்புங்கள். நீங்கள் போய்ப் பாருங்கள். குடிதண்ணீர் வசதிகள் பல கிராமங்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீங்களே கிராமங்களுக்குப் போய்ப் பாருங்கள். 18 கோடி ரூபாயிலே ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் ஏரி மராமத்து வேலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிங்கநல்லூர் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. பி. வேலுசாமி அவர்கள் அபாண்டமான வகையில் சொன்னார்கள், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் இருக்கிற தொகுதிக்குத்தான் அதிகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று. இது உண்மைக்குப் புறம்பானது. எல்லா உறுப்பினர்களின் தொகுதிகளுக்கும் வறட்சிப் பணி நிதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா? இல்லையே. அவருடைய தொகுதிக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கவில்லையா? எங்கெங்கு வறட்சிப் பணிகள் தேவைப்பட்டனவோ, எங்கெங்கு காரியங்கள் செய்யப் படவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் பணம் தரப்பட்டன.

அடுத்து, சீலிப் செகரடரி அவர்கள் புகார் செய்தார் என்று சொல்லப்பட்டது. நாம் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். வம் பிலே மாட்டிக்கொண்டால் என்ன அுகும் என்பது அவருக்குத் தெரியும். சீலிப் செகரடரிதான் பஞ்ச நிவாரணக் கமிஷனராக இருந்தார். பல காரியங்களைச் செய்தார். அவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு கிணற்றைப் பார்த்துவிட்டு, ஏன் தண்ணீர் இல்லை, என்று குறைப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. பொதுவாக, பத்திரிகைக்காரர்களிடத்தில் அதிகாரிகள் அகப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடாது. ஒரு கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லையென்றால், இன்னும் இரண்டு அடி ஆழம் வெட்டினால் தண்ணீர் வரும். இன்னும் இரண்டு அடி ஆழம் வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் வந்து விட்டது என்று மாவட்டக் கலெக்டர் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர் கிணற்றைப்பற்றி ஏதோ கேட்டிருக்கிறார். உடனே பக்கத்தில் இருந்த பத்திரிகைக்காரர்கள் இப்படி அப்படி என்று எழுதிவிட்டார்கள். தண்ணீர் வந்துவிட்டது என்று கலெக்டர் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதிலே கொஞ்சமும் சந்தேகமும் இல்லை. வருவாய்துறை வாரியத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத் திலேயிருந்து சில அதிகாரங்கள் வரவேண்டும். அதற்கான சட்டங்கள் எல்லாம் தயாராகிவிட்டன. அதற்கான காரியங்கள் விரைவிலே மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 'மனுநீதி' பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைக் கேலி செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது, வேண்டுமானால் என்னுடன் வாருங்கள். என்னுடைய ஜில்லாவுக்கு என்று சொன்னால் அது அமைச்சர்

1970 மார்ச் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாவட்டம் என்பார்கள். ஆகவே, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு அவர்கள் வரட்டும். காரியங்கள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பலவிதமான காரியங்களுக்கும் தீர்வு காணப் படுகின்றன. வாரத்திற்கு ஒரு நாள் மின்சார அதிகாரி, ரெவின்யூ அதிகாரி எல்லோரும் போகிறார்கள். அந்த இடத்தைப் பார்வையிடுகிறார்கள். பட்டா கொடுக்க வேண்டுமா, தனிப் பட்டா வேண்டுமா, ஜாயின்ட் பட்டா வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் பார்த்து உடனுக்குடன் முடிவு செய்கிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ., கலெக்டர் போன்ற அதிகாரிகளும் வருகிறார்கள். அதிகாரிகளுடைய உணர்வை நாங்கள் இப்போது மாற்றியிருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் அதிகாரிகளைப் பார்ப்பது என்றால் தசரா பண்டிகையின் போது மைசூர் மகாராஜாவைப் பார்ப்பதுபோல இருந்தது. முன்பு கலெக்டர்கள் என்றால் பட்டா தாரர்கள், மிராசு தாரர்கள், ஜமீந்தார்கள் போன்றவர்கள்தாம் பார்க்க முடிந்தது. இப்பொழுது நிலைமைமாறி, மக்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு கலெக்டர்கள் ஓடுகிற நிலைமையில் மனுநீதித் திட்டம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் அதிகாரிகளின் புன்னகையைப் பெறுவதைவிட, ஆயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களின் குறைகளைப் போக்கி, அவர்களின் நலனைப் போக்கி, துயரைத் துடைக்கும் மனுநீதித் திட்டமாக அமைக்க வேண்டுமென்று முன்னாள் முதலமைச்சரான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விரும்பினார்கள். அதை நாங்கள் நிறைவேற்றி வருகிறோம். இதை மனதிற்கொண்டு தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காஞ்சிபுரம் தொகுதியிலே தண்டலம் என்ற ஊரிலே இந்தத் திட்டத்தைத் துவக்கினார்கள். நான் அந்த விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினேன். அன்று பரீட்சார்த்தமாகத் தொடங்கப்பட்ட திட்டம் இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்களால் விஸ்தரிக்கப்பட்டு நல்ல வகையிலே நடந்து வருகிறது. அவர்கள் என்னவோ கதை சொன்னார்கள். மாடு மணியை அடித்தது. நான் மாட்டுக்காரன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் மாட்டுக்காரனா என்பதில்தான் சந்தேகம் இருக்கிறது. இப்போது மாடு யாருக்கு? அவர்களுக்கா? திரு. பூவராகனுக்கா? என்பதில்தான் அவர்களே சண்டைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு). ஆயினும் இது நல்ல வகையில் நடைபெறுகிறது என்கிற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்வேன்.

இராஜபாளையம் உறுப்பினர் அவர்கள் இராமநாதபுரத்தின் தலைநகரம் மாணமுதரையில் அமைந்துவிடுமோ என்கிற ஐயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ரெவின்யூ இலாக்கா காரியதரிசி திரு. நம்பியார் அவர்கள் அங்கே போயிருந்தார்கள் என்கிற காரணத்தினால் அப்படிச் கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாவட்டத் தலைநகரை நிர்ணயிக்க அவர் போகவில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலேயே இருக்கவேண்டும் என்பது கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் இதுபற்றிய ஒரு முடிவுக்கு எல்லோரும் சேர்ந்து ஒன்றாக வாருங்கள் என்றால், அப்படி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 14]

ஒன்றாக வருகின்ற பொற்காலம் வராமல் இருக்கிறது. அந்த விதமான பொற்காலம் வருகிறவரையில் இந்த அரசாங்கம் எந்த விதமான முடிவும் எடுக்காது. உறுப்பினர் யாரும் அதுபற்றி ஐயம் கொள்ளத் தேவையில்லை.

அடுத்து, நிர்வாகத்திற்கு வசதியாக, சின்னச் சின்ன மாவட்டமாக, 20 பள்ளக்குகள் கொண்டது ஒரு மாவட்டம் என்கிற முறையில், மாவட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதும் கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் சரித்திரபூர்வமான சம்பவங்களோடு ஒட்டிப் பார்க்கிறபோது இது முடியவில்லை. ஒடுகிற காவேரியை இரண்டாகப் பிரிக்க முடியாது. அதுபோல தொழில்துறையில் நன்றாக வளந்த பகுதியோடு, தொழில்துறையில் வளர்ச்சி அடையாத பகுதியை இணைக்க முடியாது. இவை எல்லாவற்றையும்விட இப்போது புதியதாக ஒரு தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு 1971 சென்ஸஸ் காரியத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது. 1972-ல் பொதுத் தேர்தல் வருகிறது. இந்த இரண்டு காரியங்களும் நடைபெறுகிற வரையில் மாவட்டப் பிரிவினை, தாலுக்காப் பிரிவினை இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது என்று மத்திய அரசிடம் இருந்து நமக்குச் சில தாக்கீதுகள் வந்திருக்கின்றன. நாம் அதுவரை ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் எந்த எந்த வகையில் பிரிக்கலாம், தாலுக்காக்களை எப்படி எப்படி மாற்றி அமைக்கலாம் என்பதைப்பற்றி நியாய வாதங்களைப் புரிந்து கொண்டிருப்போம். ஆனால் அந்தக் காரியங்கள் யாவும் 1972-க்குப் பிறகுதான் நடந்தாகவேண்டும். அதற்கு முன்னால் எடுத்துக் கொள்வதற்கு இல்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் கிராமங்களிலே வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திற்குக் கொடுக்கிற கடனை மூவாயிரத்தில் இருந்து ஐயாயிரமாக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 3 ஆயிரம் என்று உச்சவரம்பு இப்போது இருப்பதைப் பார்லிமெண்டரி குழு பரிசீலனை செய்து 5 ஆயிரமாக உயர்த்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பல்வேறு மாநிலங்களின் கருத்தையும் மத்திய அரசு கேட்டிருக்கிறது. நாமும் அதற்கு ஆதரவாகச் சொல்லலாம் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுபற்றி அவர்கள் சீக்கிரமே ஒரு முடிவிற்கு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நம்முடைய நிர்வாகத்தின் முதுகெலும்பு போன்றவர்கள். ஆகவே அவர்களுடைய ஊதிய உயர்வுப் பிரச்சினை பற்றியும் இரண்டாவது பே கமிஷனின் சிபார்சுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, இந்த அரசு இந்த மூன்றாண்டுகளில் செய்திருக்கிற காரியங்கள் மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டியவைகளாகும். குறிப்பாக, கீழ் தஞ்சைப் பகுதியில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், நில உடைமையாளர்களுக்கும் இடையே இருந்த தகராசிகளைப் பைத்

1970 மார்ச் 14] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தவிர்க்கும் வகையில் நியாயக்கூலிச் சட்டம் செய்திருக்கிறது. நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றியும் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மிகுந்த பூரிப்பு கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் இதற்கேற்ற தல்ல மனப்பக்குவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும் சில இடங்களில் சஞ்சலம் இருக்கிறது. குழப்பம் இருக்கிறது. ஆண்டாண்டு காலமாக வயல்களிலே, சேற்றிலே பாடுபட்டு வந்த நிலமற்ற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு தல்ல வாய்ப்பை உண்டாக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது மிகப் பெரிய சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினையின் துவக்கமாக, துழைவாயி லாகத் தான் அமைந்திருக்கிறது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதே தவிர வேறில்லை. சகல பகுதியினரும் இதற்கு ஆதரவு தெரிவித் திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கரும்புத் தோட்டம் என்றும், மேய்ச்சல் தரை என்றும் எதற்காக விதிவிலக்கு என்று கேட்டார்கள்.

திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் அறநிலையங்கள், கோவில்கள் இவற்றுக்கு எல்லாம் ஏன் விதிவிலக்கு என்றார்கள். மேலும், பிளாமி டிரான்சாக்ஷன் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். என்னுடைய நண்பர் ஒருவர்—விவசாயி—என்னிடம் வந்திருந்தார். ரூ. 3 ஆயிரத்திற்கு ஸ்டாம்பு வாங்கியிருப்பதாகச் சொன்னார். எப்படி எப்படி எல்லாம் நடக்கும் என்பதை அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. அதற்காகத்தான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றிப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட 26-2-1970 முதலே இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் என்று தெரிவித்தார்கள். ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஸ்டாம்பு வாங்கி அதற்கு முந்தேதி போட்டு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருந்தால் அந்த ஒப்பந்தத் தேதியில் இருந்து 3 மாதங்களுக்குள் ரிஜிஸ்தர் செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது என்றே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்த நிலையைக் கொண்டு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே முறியடிக்கப் பலர் முற்படலாம். என்றாலும் அத்தகைய முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் வெற்றிபெறச் செய்யாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபற்றி யாரும் கவலைப்படவேண்டாம்.

Any document registered after 26th February 1970 which would be in violation of the Ceiling Act will be debarred and made void by suitable provision.

என்பதாக, சட்டத்திலேயே அவசியம் என்றால் அதுபற்றி ஒரு பிரிவையே ஏற்படுத்தக் கூட இந்த அரசாங்கம் தயங்காது.

இன்னும் விதிவிலக்கு எதற்குக் கொடுப்பது நியாயமானது, எதற்குக் கொடுப்பது அதர்மமானது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு ஆராய்ந்தே ஒரு முடிவுக்கு வரும்.

சர்க்கரை ஆலைக்கு என்று விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே என்றார்கள். அது அவர்கள் செய்த பாவம்.

[1970 மார்ச் 14]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் செய்த பாவங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் புண்ணியவான்கள் அந்தப் புண்ணியத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாமே. அமைச்சர் அவர்கள் பதில்சொல்லும்போது பிப்ரவரி 26-ஆம் தேதிக்குப் பின்னாலே ரிஜிஸ்டர் பண்ணப்படுகிற டாக்குமெண்ட்கள் செல்லா என்று சொன்னார்கள். நிலச் சீர்திருத்தத்தைத் தோற்கடிக்கக்கூடிய டாக்குமெண்ட்கள் ரிஜிஸ்டர் ஆகியிருந்தால் அப்படிச் சொல்லலாம். ஆனால் குடும்பப் பிரிவினாக்காக, நியாயமான பிரிவினாக்கள் செய்தால் அப்படி இருக்கக்கூடாது. நிலச்சீர்திருத்தத்தைத் தோற்கடிக்கக்கூடிய முறையில் அதற்குப் பிறகு ரிஜிஸ்டர் செய்திருந்தால் வேண்டுமானால் செல்லாது என்று அறிவிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நியாயம் எப்பொழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். போலித்தனங்களும், புரட்டுத்தனங்களும், அரசை ஏமாற்றுவதற்குச் செய்யும் சூழ்ச்சிகளும் வெல்லப்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சூழ்ச்சிகள் வெல்லப்படுவதற்கு நானும் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் தெளிவாகச் சொன்னேன்.

Any document registered after 26th February 1970 which would be in violation of the Ceiling Act will be debarred and made void by suitable provision.

என்று நான் சொன்னேன். மிகத் தெளிவாக அது இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் புனிதமான நோக்கத்திற்குத் தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் நியாயமான அளவுக்கு ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வேண்டுகோள் விடுப்பதை நான் கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதை எல்லோரும் உற்சாகமாக வரவேற்கிறார்கள். ஒரு காலகட்டத்தில் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றாத முறையிலே கரும்புத் தோட்டங்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். பெரிய பாக்குத் தோட்டங்கள், தென்னந் தோப்புகள், மேய்ச்சல் காடுகள், பழத் தோட்டங்கள் என்றெல்லாம் செய்தார்கள். மில்கள் இருக்கின்றன, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே. பருத்தியும் விளையாது. ஒன்றும் விளையாது. அப்படிப்பட்ட இடங்களைக்கூட மில்களுக்காக என்று வைத்துக்கொள்வார்கள். டெய்ரி பார்ட் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. எனக்கு எங்கே இவர்கள் எதிர்த்துவிடுவார்களோ என்பது தான். அரசாங்கம் இவற்றையெல்லாம் தல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்யும்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. சே. ஏ. மதியழகன்]

கோயில் நிலங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கோயில்களிடத்திலே பர்சனல் கல்டிவேஷனுக்காக 20 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிலேயுருந்து குத்தகையே கூட கோயிலுக்கு வருகிறதா என்பது தெரியவில்லை. அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இது நிறைவேறுகிற நேரத்திலே இந்த மாமன்றத்தினுடைய ஆதரவும் வெளியேயும் ஆதரவும் இருக்கும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை.

அர்பன் ப்ராப்பர்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். சமதர்ம் சமுதாயத்தை அமைக்க, மேலே பள்ளங்களைச் சீராக்க எல்லோருக்கும் நன்மைகள் கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். நாங்கள் எல்லாம் பட்டணத்தில் பிறந்தவர்கள் அல்ல; பட்டணத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்குச் செல்வது என்பதும் அல்ல. நமக்கு இதிலே அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. இருந்தால் சந்தோஷம். எவ்வளவு எவ்வளவு வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற சணக்கு கேட்டிருக்கிறோம். தப்ப முடியாது. மத்திய அரசை வற்புறுத்தி நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கும் உச்சவரம்பு வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் குறிப்பிட்டதெல்லாம் எல்லோருக்கும் உணவு வேண்டும்; இருக்க உறைவிடம் வேண்டும்; உடுத்த உடை வேண்டும்; சுகாதாரம் வேண்டும்; படிப்பு வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் சமதர்ம் சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் தன்னுடைய வரம்பிற்குட்பட்டு பெரும் காரியங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. இப்பொழுது மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல தொடர்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது.

தாசில்தாருக்கு டெலிபோன் கூடாது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அந்த வசதி இருந்தால்தான் அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியும். மிராகதாரருடைய தயவிலே வாடகைக்கு இருக்கும் நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இதையெல்லாம் அவர்கள் பாராட்டவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதை வரவேற்கிறோம். நிச்சயமாக வீட்டுவசதி அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். டெலிபோன்பற்றித்தான் நாங்கள் சொன்னோம். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பது முக்கியம், நிச்சயம் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பலரும் சொன்னார்கள். எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு டெலிபோன் இருக்கவேண்டுமென்று. இப்பொழுதே சிலர் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக அல்ல, பொதுமக்களோடு தொடர்புகொள்ள தோட்டத்திலே இருந்தாலும் வீட்டிலே இருந்தாலும் தொடர்புபடுத்தி மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே ஒரு லட்சம் பேர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் அவர்களுக்குச் சேவை செய்யக்கூடிய முறையிலே அது இருப்பது வரவேற்கத் தக்க அம்சம்தான்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 14]

நாம் பெரிய மாறுதலை இன்றைக்கு ரெவின்யூ இலாகாவிலே செய்துகொண்டு வருகிறோம். ஐமாபந்தி ஒழிப்பு முறையை ஒரு தாலுகாவிலே பரீட்சார்த்தமாகச் செய்துகொண்டு இருக்கிறோம். ரெவின்யூ போர்டை ஒழிப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை நல்ல வகையிலே நிறைவேற்றுவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளாகச் சிறந்த முறையிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பணியாற்றிவருகிறார்கள். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளும் மிக நெருக்கடியான ஆண்டுகள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ரொம்பவும் திறமையாக—இளைஞர்களாக—மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் உற்சாகத்தோடு, சொந்தக் காரியத்தைக் கவனிப்பதைப் போல், ஒரு போர்க்கால உணர்வோடு பணியாற்றியதற்காக முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சார்பிலும் உறுப்பினர்கள் சார்பிலும் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றிரண்டு சாதாரணமான விஷயங்கள் இருக்கலாம். இது மக்களுடைய அரசாங்கம், இதைப்போன்று மக்களோடு நேரடியாகத் தொடர்புடைய அரசாங்கம் வேறு இல்லை என்று மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். இன்னும் இவற்றை வருகின்ற நாட்களிலே செழுமையாக்குவதற்கு நீங்கள் எடுத்துச் சொன்ன நோக்கங்களும் எண்ணங்களும் பயன்படும் என்ற வகையிலே நிலச் சீர்திருத்தம் போன்றவைகளிலே யோசனை செய்துகொண்டிராமல் நம்மை ஒப்படைப்பதற்கும் உர்ப்பணிப்பதற்கும் ஏற்ற வகையிலே உற்சாகத்தோடு—சமுதாயத்திற்கு நல்ல காலம் பிறந்திருக்கிறது, சமுதாயப் புரட்சியிலே முன்னோடியாக இருப்பதற்கு, தலைமை தாங்குவதற்கு தமிழ்நாட்டிலே எந்த அணியாக இருந்தாலும் உள்ள மக்கள் முன்னேற்றத்திலே மிகுந்த அக்கறை காட்டுவதற்காகப் பாராட்டி மிகுந்த மகிழ்ச்சியும் பூரிப்பும்கொண்டு வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெறுவதன் மூலம் ஏகோபித்த அதரவை நல்கி மனிதங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: In view of the appeal made by the Hon. Minister, I beg leave to withdraw my cut motion.

திரு. கே. வினாயகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

திருவாளர்கள் ஏ. அ. சுப்பராஜா, என். வாதாஜன், கே. போஜன் அகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,56,77,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

1970 மார்ச் 14]

[பேரவைத் தலைவர்]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 1-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த திரு. ரா. கனகசபை, திரு. கரு. சீமைச்சாமி, திரு. எம். சுரேந்திரன் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,08,16,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 4-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன், திரு. ரா. கனகசபை, திரு. சி. கோவிந்தராஜன் ஆகியோர் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. கே. போஜன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 30,79,700 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 31-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த திரு. எம். சுரேந்திரன், திரு. பி. வெங்கடசாமி ஆகியோர் அவர்களுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. என். வரதராஜன், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

[1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 16,20,800—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியோர் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. இல. பலராமன், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஒய்வுதயங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,30,96,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 36-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியோர் அவர்களுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. இல. பலராமன், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,92,44,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி ஆகியோர் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

1970 மார்ச் 14]

[பேரவைத் தலைவர்]

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஐமீன்தாரர்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 76,15,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 45-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓப்லூதியங்களை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,10,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 47-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. எம். பூபதி ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. நா. காசிராமன், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. கே. என். குமாரசாமி ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,58,49,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவோடு முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் 16-3-1970 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பி. ப. பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.
1-26

(7) பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

'Nil'

B. Reports, Notifications and other papers

@ 68. Policy note on Demands under Revenue (English and Tamil).

@ 69. A pamphlet on Housing in Tamil Nadu 1969-70 (English and Tamil).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

@ Despatched to Members on 12-3-1970.